

Uradni list

Evropske unije

L 172

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

30. junij 2012

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 529/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2007 o upravljanju nekaterih omejitev za uvoz nekaterih jeklenih izdelkov iz Ruske federacije 1
- ★ Uredba (EU) št. 530/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o pospešenem uvajanju zahtev o dvojnem trupu ali enakovrednih konstrukcijskih zahtev za tankerje z enojnim trupom 3
- ★ Uredba (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji ⁽¹⁾ 10

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 529/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. junija 2012

o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2007 o upravljanju nekaterih omejitev za uvoz nekaterih jeklenih izdelkov iz Ruske federacije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sporazum o partnerstvu in sodelovanju o vzpostavitvi partnerstva med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Rusko federacijo na drugi ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: SPS) je začel veljati 1. decembra 1997.

(2) Člen 21(1) SPS določa, da trgovino z nekaterimi jeklenimi izdelki urejajo naslov III SPS, razen člena 15 navedenega sporazuma, in določbe sporazuma o količinski ureditvi.

(3) Evropska skupnost in vlada Ruske federacije sta 26. oktobra 2007 sklenili tak sporazum o trgovini z nekaterimi jeklenimi izdelki ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).

(4) Svet je 22. oktobra 2007 za izvajanje Sporazuma sprejel Uredbo (ES) št. 1342/2007 ⁽⁴⁾.

(5) Sporazum določa, da v primeru, da Ruska federacija pristopi k Svetovni trgovinski organizaciji pred prenehanjem veljavnosti Sporazuma, Sporazum preneha veljati, količinske omejitve pa se posledično odpravijo z datumom pristopa.

(6) Na dan, ko bo Ruska federacija pristopila k Svetovni trgovinski organizaciji, uredba za izvajanje Sporazuma ne bo več potrebna. Uredbo (ES) št. 1342/2007 bi bilo zato treba razveljaviti z učinkom od tega dne –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1342/2007 se razveljavi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2012.

⁽²⁾ UL L 327, 28.11.1997, str. 3.

⁽³⁾ UL L 300, 17.11.2007, str. 52.

⁽⁴⁾ UL L 300, 17.11.2007, str. 1.

Učinkovati začne na dan pristopa Ruske federacije k Svetovni trgovinski organizaciji. V zvezi s tem Komisija objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*, v katerem navede ta datum.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 13. junija 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

UREDBA (EU) št. 530/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. junija 2012

o pospešenem uvajanju zahtev o dvojnem trupu ali enakovrednih konstrukcijskih zahtev za tankerje z enojnim trupom

(prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 417/2002 z dne 18. februarja 2002 o pospešenem uvajanju zahtev o dvojnem trupu ali enakovrednih konstrukcijskih zahtev za tankerje z enojnim trupom ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Ker so potrebne nadaljnje spremembe, bi bilo treba navedeno uredbo zaradi jasnosti prenoviti.

(2) V okviru skupne prometne politike bi bilo treba sprejeti ukrepe za izboljšanje varnosti in preprečevanje onesnaževanja v pomorskem prometu.

(3) Unija je resno zaskrbljena zaradi ladijskih nesreč tankerjev ter s tem povezanega onesnaževanja njenih obal in škode, povzročene njenemu živalstvu, rastlinstvu in drugim morskim virom.

(4) Komisija je v svojem sporočilu „Skupna politika o varnosti pomorskega prometa“ poudarila zahtevo izrednega Sveta o okolju in prometu z dne 25. januarja 1993 po podpori prizadevanjem Mednarodne pomorske

organizacije (IMO) za zmanjšanje razlike med varnostjo novih in obstoječih ladij s posodabljanjem in/ali izločanjem obstoječih ladij.

(5) V svoji resoluciji o skupni politiki o varnosti pomorskega prometa ⁽⁵⁾ z dne 8. junija 1993 je Svet v celoti podprl cilje sporočila Komisije.

(6) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 11. marca 1994 o skupni politiki o varnosti pomorskega prometa ⁽⁶⁾ pozdravil sporočilo Komisije in pozval zlasti k sprejetju ukrepov za izboljšanje varnostnih standardov za tankerje.

(7) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 20. januarja 2000 o razlitju nafte zaradi brodoloma tankerja Erika ⁽⁷⁾ podprl vsakršno prizadevanje Komisije za določitev datuma, do katerega bodo morali imeti vsi tankerji konstrukcijo z dvojnim trupom.

(8) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 21. novembra 2002 o brodolomu tankerja Prestige ob galicijski obali ⁽⁸⁾ pozval k ostrejšim ukrepom, ki bi lahko začeli veljati hitreje, ter omenil, da je ta nesreča znova poudarila potrebo po učinkovitem ukrepanju na mednarodni ravni in ravni Unije za bistveno izboljšanje pomorske varnosti.

(9) IMO je v Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973 in v Protokolu iz leta 1978, ki se navezuje na konvencijo (MARPOL 73/78), določila mednarodno sprejeta pravila o preprečevanju onesnaževanja, ki zadevajo konstrukcijo in plovbo tankerjev. Države članice so pogodbenice MARPOL 73/78.

(10) Navedena konvencija se v skladu s členom 3.3 MARPOL 73/78 ne uporablja za vojne ladje, pomožne ladje mornarice ali druge ladje, ki so v lasti ali upravljanju države in se uporabljajo izključno v nekomercialne vladne namene.

⁽¹⁾ UL C 43, 15.2.2012, str. 98.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. junija 2012.

⁽³⁾ UL L 64, 7.3.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Glej Prilogo I.

⁽⁵⁾ UL C 271, 7.10.1993, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 91, 28.3.1994, str. 301.

⁽⁷⁾ UL C 304, 24.10.2000, str. 198.

⁽⁸⁾ UL C 25 E, 29.1.2004, str. 415.

- (11) Primerjava starosti tankerjev in statistike nesreč kaže na višjo stopnjo nesreč starejših ladij. Na mednarodni ravni je bilo dogovorjeno, da bo sprejetje sprememb MARPOL 73/78 leta 1992 o uporabi standardov, ki zahtevajo dvojni trup ali enakovredno konstrukcijsko rešitev za obstoječe tankerje z enojnim trupom, ko ti dosežejo določeno starost, zagotovilo pri teh tankerjih večjo stopnjo zaščite pred nenamernim razlitjem nafte v primeru trka ali kadar nasede.
- (12) V interesu Unije je sprejetje ukrepov, s katerimi bi zagotovili skladnost tankerjev, ki vstopajo v pristanišča in predobalne terminale ali se zasidrajo na območju, ki je v pristojnosti držav članic, ter naftnih tankerjev, ki plujejo pod zastavami držav članic, s pravilom 20 Priloge I k MARPOL 73/78, kakor je bila spremenjena leta 2004 z Resolucijo MEPC 117(52), ki jo je sprejel Odbor za varstvo morskega okolja pri IMO (MEPC), da se zmanjša tveganje nenamernega razlitja nafte v evropskih vodah.
- (13) Z Resolucijo MEPC 114(50), ki je bila sprejeta 4. decembra 2003, je bil v Prilogo I k MARPOL 73/78 vstavljen novo pravilo 21 o preprečevanju razlitja nafte iz tankerjev, ki prevažajo težke frakcije nafte; to pravilo prepoveduje prevoz težkih frakcij nafte v tankerjih z enojnim trupom. Odstavki 5, 6 in 7 pravila 21 določajo možnost izjeme od uporabe nekaterih določb tega pravila. Izjava, ki jo je pripravilo italijansko predsedstvo Evropskega sveta v imenu Evropske unije, zabeležena v uradnem poročilu MEPC z njegovega 50. zasedanja (MEPC 50/3), izraža politično obvezo, da se teh izjem naj ne bi uporabljalo.
- (14) Spremembe Konvencije MARPOL 73/78, ki jih je sprejela IMO 6. marca 1992, so začele veljati 6. julija 1993. Ti ukrepi določajo dvojni trup ali druge enakovredne konstrukcijske zahteve za tankerje, ki se dobavijo od 6. julija 1996 naprej, z namenom preprečevanja razlitja nafte v primeru trka ali kadar tanker nasede. Te spremembe vključujejo načrt izločanja tankerjev z enojnim trupom, dobavljenih pred tem datumom, ki je začel veljati 6. julija 1995 in zahteva, da tankerji, dobavljeni pred 1. junijem 1982, izpolnjujejo zahteve po dvojnem trupu ali enakovredne konstrukcijske standarde najpozneje v 25 letih oziroma v nekaterih primerih v 30 letih od datuma, ko so bili dobavljeni. Takšni obstoječi tankerji z enojnim trupom naj ne bi smeli pluti po letu 2005 oziroma v nekaterih primerih po letu 2012, razen če izpolnjujejo zahteve po dvojnem trupu ali enakovredne konstrukcijske zahteve pravila 19 Priloge I k MARPOL 73/78. Za obstoječe tankerje z enojnim trupom, dobavljene po 1. juniju 1982, ali tiste, ki so bili dobavljeni pred 1. junijem 1982 in so bili prirejeni tako, da ustrezajo zahtevam MARPOL 73/78 v zvezi z ločenimi rezervoarji za balast in njihovim zaščitnim položajem, je ta skrajni rok najpozneje leta 2026.
- (15) Pomembne spremembe pravila 20 iz Priloge I k MARPOL 73/78 so bile sprejete 27. aprila 2001 na 46. zasedanju MEPC z Resolucijo MEPC 95(46) in 4. decembra 2003 z Resolucijo MEPC 111(50), v njih pa je predstavljen nov načrt pospešenega izločanja tankerjev z enojnim trupom. Končni datumi, do katerih morajo tankerji izpolnjevati pravilo 19 Priloge I k MARPOL 73/78, so odvisni od velikosti in starosti ladje. Tako so tankerji po tem načrtu ločeni v tri kategorije po tonaži, konstrukciji in starosti. Vse te kategorije, vključno z najnižjo kategorijo 3, so pomembne za trgovino znotraj Unije.
- (16) Končni datum, do katerega mora biti posamezni tanker z enojnim trupom izločen, je obletnica datuma dobave ladje, v skladu z načrtom z začetkom od leta 2003 do leta 2005 za tankerje kategorije 1 in do leta 2010 za tankerje kategorij 2 in 3.
- (17) Pravilo 20 iz Priloge I k MARPOL 73/78 uvaja zahtevo, da smejo tankerji z enojnim trupom še naprej pluti samo, če so skladni s Programom ocene stanja (CAS), sprejetim 27. aprila 2001 z Resolucijo MEPC 94(46), kakor je bila spremenjena z Resolucijo MEPC 99(48) z dne 11. oktobra 2002 in Resolucijo MEPC 112(50) z dne 4. decembra 2003. Program ocene stanja nalaga upravnemu organu države zastave obveznost, da izda izjavo o izpolnjevanju zahtev in da sodeluje v nadzornih postopkih programa. Program ocene stanja je zasnovan, da se ugotovijo strukturne pomanjkljivosti, ki nastanejo s staranjem tankerjev, in bi se moral uporabljati za vse tankerje, starejše od 15 let.
- (18) Pravilo 20.5 Priloge I k MARPOL 73/78 dovoljuje izjemo pri kategorijah tankerjev 2 in 3, po kateri lahko ti pod določenimi pogoji plujejo po poteku roka za njihovo izločitev. Pravilo 20.8.2 navedene priloge daje pravico pogodbenicam konvencije MARPOL 73/78, da tankerjem, ki jim je dovoljena plovba na podlagi te izjeme, prepovejo vplutje v pristanišča ali predobalne terminale, ki so v njihovi pristojnosti. Države članice so izrazile namero, da bodo to pravico uporabljale. Vsako odločitev o uporabi te pravice je treba sporočiti IMO.
- (19) Treba je zagotoviti, da določbe te uredbe ne bodo vodile v ogrožanje varnosti posadke ali tankerja, ki išče varen pristan ali pribežališče.
- (20) Da bi se ladjedelnice držav članic omogočilo popravilo tankerjev z enojnim trupom, lahko država članica naredi izjemo in dovoli takemu plovilu vplutje v njeno pristanišče, pod pogojem, da je brez tovora.
- (21) Zelo malo verjetno je, da bi IMO spremenila vsebino zadevnih določb konvencije MARPOL 73/78 ter resolucij MEPC 111(50) in 94(46), na katere se sklicuje ta uredba. Lahko pa bi v ta besedila vnesli nebitvene spremembe, na primer preštevilčenje. Da bi ta uredba ostala v koraku z najnovejšimi spremembami v mednarodnem pravu, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije samo za takšne spremembe, s katerimi se ne razširja področje uporabe te uredbe. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi

ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Namen

Namen te uredbe je vzpostaviti program za pospešeno uvajanje uporabe konstrukcijskih zahtev dvojnih ali enakovrednih trupov iz Konvencije MARPOL 73/78, kakor je določen v členu 3 te uredbe, za tankerje z enojnim trupom in prepovedati prevoz težkih frakcij nafte v tankerjih z enojnim trupom v ali iz pristanišč držav članic.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za tankerje z nosilnostjo 5 000 ton in več, ki:

(a) plujejo pod zastavo države članice;

(b) ne glede na zastavo, pod katero plujejo, vplujejo ali izplujejo iz pristanišča ali predobalnega terminala ali sidrišča na območju v pristojnosti države članice.

Za namene člena 4(3) se ta uredba uporablja za tankerje z nosilnostjo 600 ton in več.

2. Ta uredba se ne uporablja za vojne ladje, pomožne ladje mornarice ali druge ladje, ki so v lasti ali upravljanju države in dokler se uporabljajo samo v nekomercialne vladne namene. Države članice si prizadevajo, kolikor je to razumno in izvedljivo, pri ladjah, ki so navedene v tem odstavku, to uredbo spoštovati.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „MARPOL 73/78“ pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladjami iz leta 1973, kakor je bila spremenjena s Protokolom h Konvenciji iz leta 1978, v posodobljenih različicah;

2. „tanker“ pomeni tanker, kot je opredeljen v pravilu 1.5 Priloge I k MARPOL 73/78;

3. „nosilnost“ pomeni nosilnost, kot je opredeljena v pravilu 1.23 Priloge I k MARPOL 73/78;

4. „tanker kategorije 1“ pomeni tanker z nosilnostjo 20 000 ton ali več, ki prevaža surovo nafto, plinsko olje, težko dizelsko olje ali olje za mazanje kot tovor, ali z nosilnostjo 30 000 ton ali več, ki prevaža drugo olje kot ta, naštetega zgoraj, in ki ne ustreza zahtevam, opredeljenim v pravilih 18.1–18.9, 18.12–18.15, 30.4, 33.1, 33.2, 33.3, 35.1, 35.2 in 35.3 Priloge I k MARPOL 73/78;

5. „tanker kategorije 2“ pomeni tanker z nosilnostjo 20 000 ton in več, ki prevaža surovo nafto, plinsko olje, težko dizelsko olje ali olje za mazanje kot tovor, ali z nosilnostjo 30 000 ton ali več, ki prevaža drugo olje kot ta, naštetega zgoraj, in ki ustreza zahtevam, opredeljenim v pravilih 18.1–18.9, 18.12–18.15, 30.4, 33.1, 33.2, 33.3, 35.1, 35.2 in 35.3 Priloge I k MARPOL 73/78, ter je opremljen z ločenimi, varno nameščenimi rezervoarji za balast (SBT/PL);

6. „tanker kategorije 3“ pomeni tanker, ki ima nosilnost 5 000 ton ali več, vendar manjšo, kot je navedena v točkah 4 in 5;

7. „tanker z enojnim trupom“ pomeni tanker, ki ne ustreza zahtevam glede dvojnega trupa ali enakovrednim konstrukcijskim zahtevam iz pravil 19 in 28.6 Priloge I k MARPOL 73/78;

8. „tanker z dvojnimi trupom“ pomeni tanker:

(a) z nosilnostjo 5 000 ton ali več, ki ustreza zahtevam glede dvojnega trupa ali enakovrednim konstrukcijskim zahtevam iz pravil 19 in 28.6 Priloge I k MARPOL 73/78 ali zahtevam iz pravila 20.1.3 Priloge I k MARPOL 73/78, ali

(b) z nosilnostjo 600 ton ali več, vendar manj kot 5 000 ton, ki je opremljen z rezervoarji z dvojnimi dnom ali prostori, ki ustrezajo določbam iz pravila 19.6.1 Priloge I k MARPOL 73/78, in bočnimi rezervoarji ali prostori, urejenimi v skladu s pravilom 19.3.1, ki ustrezajo zahtevam glede razdalje *w*, kot so opredeljene v pravilu 19.6.2 Priloge I k MARPOL 73/78;

9. „starost“ pomeni starost ladje, izraženo v številu let od datuma dobave;
10. „težko dizelsko olje“ pomeni dizelsko olje, kot je opredeljeno v pravilu 20 Priloge I k MARPOL 73/78;
11. „plinsko olje“ pomeni težke destilate ali ostanke surove nafte ali mešanice takšnih materialov, kot je opredeljeno v pravilu 20 Priloge I k MARPOL 73/78;
12. „težka frakcija nafte“ pomeni:
- (a) surovo nafto z gostoto nad 900 kg/m^3 pri 15°C (ustreza stopnji API manj kot 25,7);
 - (b) nafto, ki ni surova nafta, z gostoto nad 900 kg/m^3 pri 15°C ali kinematično viskoznostjo nad $180 \text{ mm}^2/\text{s}$ pri 50°C (ustreza kinematični viskoznosti nad 180 cSt);
 - (c) bitumen in katran ter njune emulzije.

Člen 4

Skladnost tankerjev z enojnim trupom z zahtevami dvojnega trupa ali enakovrednimi konstrukcijskimi zahtevami

1. Nobenemu tankerju se ne dovoli plovba pod zastavo države članice in nobenemu tankerju, ne glede na zastavo, pod katero pluje, se ne dovoli vplutje v pristanišča ali predobalne terminale, ki so v pristojnosti države članice, razen če ima tak tanker dvojni trup.
2. Ne glede na odstavek 1 se lahko tankerji kategorije 2 ali 3, ki imajo samo dvojna dna ali dvojne stene, ki se ne uporabljajo za prevoz nafte in se raztezajo po celotni dolžini rezervoarja za tovor, ali imajo prostore z dvojnimi trupom, ki se ne uporabljajo za prevoz nafte in se raztezajo po celotni dolžini rezervoarja za tovor, ki pa ne ustrezajo pogojem za izvzetje iz določb pravila 20.1.3 Priloge I k MARPOL 73/78, še naprej uporabljajo, vendar ne po obletnici datuma dobave ladje v letu 2015 ali po datumu, ko ladja dopolni 25 let od datuma dobave, kar koli nastopi prej.
3. Nobenemu tankerju, ki prevaža težke frakcije nafte, ni dovoljeno pluti pod zastavo države članice, razen če ima tak tanker dvojni trup.
- Nobenemu tankerju, ki prevaža težke frakcije nafte, ne glede na to, pod katero zastavo pluje, ni dovoljeno vpluti v pristanišče ali predobalni terminal v pristojnosti države članice ali iz njega izpluti ali se zasidrati na območju v pristojnosti države članice, razen če ima tak tanker dvojni trup.
4. Tankerji, ki se uporabljajo izključno v pristaniščih in za plovbo po celinskih plovnih poteh, so lahko izvzeti iz določb odstavka 3, če so pravilno potrjeni po zakonodaji o plovi po celinskih plovnih poteh.

Člen 5

Skladnost s programom ocene stanja

Ne glede na zastavo, pod katero pluje, tankerju z enojnim trupom, starejšim od 15 let, ni dovoljeno vpluti ali izpluti iz pristanišča ali priobalnih terminalov ali se zasidrati na območjih v pristojnosti države članice, razen če je tak tanker skladen s programom ocene stanja iz člena 6.

Člen 6

Program ocene stanja

Za potrebe člena 5 se uporablja program ocene stanja, sprejet z Resolucijo MEPC 94(46) z dne 27. aprila 2001, kakor je bila spremenjena z Resolucijo MEPC 99(48) z dne 11. oktobra 2002 in Resolucijo MEPC 112(50) z dne 4. decembra 2003.

Člen 7

Končni datum

Po obletnici datuma dobave ladje leta 2015 ni več dovoljeno:

- (a) nadaljnje obratovanje tankerjev kategorij 2 in 3, ki plujejo pod zastavo države članice, v skladu s pravilom 20.5 Priloge I k MARPOL 73/78;
- (b) vplutje drugih tankerjev kategorij 2 in 3 v pristanišča ali predobalne terminale na morju v pristojnosti države članice, ne glede na dejstvo, da še naprej plujejo pod zastavo tretje države, v skladu s pravilom 20.5 Priloge I k MARPOL 73/78.

Člen 8

Izjeme za ladje v težavah ali ladje, ki so namenjene v popravilo

Z odstopanjem od členov 4, 5 in 7 lahko pristojni organ države članice ob upoštevanju nacionalnih predpisov v izjemnih okoliščinah posamezni ladji dovoli, da vpluje ali izpluje iz pristanišča ali predobalnega terminala ali se zasidra na območju v pristojnosti te države članice, če:

- (a) je tanker v težavah in išče zatočišče;
- (b) je tanker prazen in namenjen v pristanišče na popravilo.

Člen 9

Uradno obvestilo IMO

1. Vsaka država članica obvesti IMO o svoji odločitvi, da na podlagi člena 7 te uredbe ne dovoli vplutja tankerjev, ki plujejo v skladu s pravilom 20.5 Priloge I k MARPOL 73/78, v pristanišča ali predobalne terminale v njeni pristojnosti, na podlagi pravila 20.8.2 Priloge I k MARPOL 73/78.

2. Vsaka država članica uradno obvesti IMO, kadar dovoli, začasno prekine, ukine ali zavrne plutje tankerja kategorije 1 ali 2, ki ima pravico pluti pod njeno zastavo v skladu s členom 5 te uredbe, na podlagi pravila 20.8.1 Priloge I k MARPOL 73/78.

Člen 10

Postopek za spremembo uredbe

1. Komisijo se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 11 v zvezi z uskladitvijo sklicevanj v tej uredbi z nebitvenimi spremembami določb Priloge I k MARPOL 73/78 ter resolucij MEPC 111(50) in 94(46), kakor je bila spremenjena z resolucijama MEPC 99(48) in 112(50), ki jih sprejme IMO, na primer glede oštevilčenja, če takšne spremembe ne razširijo področja uporabe te uredbe.

2. Spremembe MARPOL 73/78 se lahko izključijo iz področja uporabe te uredbe v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o ustanovitvi Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) in o spremembi uredb o pomorski varnosti in preprečevanju onesnaževanja z ladij⁽¹⁾.

Člen 11

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 10(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 20. julija 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski

parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 10(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 10(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 12

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 417/2002 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 13. junija 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

⁽¹⁾ UL L 324, 29.11.2002, str. 1.

PRILOGA I

Razveljavljena uredba z njenimi zaporednimi spremembami

(iz člena 12)

Uredba (ES) št. 417/2002 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 64, 7.3.2002, str. 1)

Uredba (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 324, 29.11.2002, str. 1)

Samo člen 11

Uredba (ES) št. 1726/2003 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 249, 1.10.2003, str. 1)

Uredba Komisije (ES) št. 2172/2004
(UL L 371, 18.12.2004, str. 26)

Uredba (ES) št. 457/2007 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 113, 30.4.2007, str. 1)

Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 87, 31.3.2009, str. 109)

Samo točka 7.4 Priloge

Uredba Komisije (ES) št. 1163/2009
(UL L 314, 1.12.2009, str. 13)

PRILOGA II

Korelacijska Tabela

Uredba (ES) št. 417/2002	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2(1), uvodne besede	Člen 2(1), uvodne besede
Člen 2(1), prvi pododstavek, prva alineja	Člen 2(1), prvi pododstavek, točka (b)
Člen 2(1), prvi pododstavek, druga alineja	Člen 2(1), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 2(1), drugi pododstavek	Člen 2(1), drugi pododstavek
Člen 2(2)	Člen 2(2)
Člen 3	Člen 3
Člen 4(1), uvodne besede	Člen 4(1)
Člen 4(1), točka (a)	—
Člen 4(1), točka (b)	—
Člen 4(2)	Člen 4(2)
Člen 4(3)	Člen 4(3)
Člen 4(4)	Člen 4(4)
Člen 4(5)	—
Člen 4(6)	—
Člen 5	Člen 5
Člen 6	Člen 6
Člen 7, uvodne besede	Člen 7, uvodne besede
Člen 7, prva alineja	Člen 7(a)
Člen 7, druga alineja	Člen 7(b)
Člen 7, končno besedilo	člen 7, uvodno besedilo
Člen 8(1), uvodno besedilo	Člen 8, uvodno besedilo
Člen 8(1), prva alineja	Člen 8(a)
Člen 8(1), druga alineja	Člen 8(b)
Člen 8(2)	—
Člen 9(1)	—
Člen 9(2)	Člen 9(1)
Člen 9(3)	Člen 9(2)
Člen 10	—
Člen 11	Člen 10
—	Člen 11
—	
—	
Člen 12	Člen 12, prvi odstavek
—	Člen 12, drugi odstavek
Člen 13	Člen 13
—	Priloga I
—	Priloga II

UREDBA (EU) št 531/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 13. junija 2012****o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji****(prenovitev)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Skupnosti ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Ker so potrebne nadaljnje spremembe, bi jo bilo treba zaradi jasnosti prenoviti.

(2) Cilj zmanjšati razlike med nacionalnimi tarifami in tarifami gostovanja, ki je bil vključen v primerjalno analizo Komisije za obdobje 2011–2015, ki jo je novembra 2009 potrdila Skupina na visoki ravni za i2010, je zajet v sporočilu Komisije z naslovom Evropska digitalna agenda, bi moral biti tudi cilj te uredbe. Načrtovana ločena prodaja storitev gostovanja in domačih storitev bi morala okrepiti konkurenco in tako znižati cene za uporabnike, pa tudi ustvariti notranji trg storitev gostovanja v Uniji brez večjih razlik med nacionalnimi tarifami

in tarifami gostovanja. Storitve gostovanja na ravni celotne Unije so lahko spodbuda za oblikovanje notranjega trga telekomunikacij v Uniji.

(3) Notranji trg telekomunikacij ne more obstajati, če so razlike med domačimi cenami in cenami gostovanja znatne. Zato bi moral biti končni cilj odprava razlike med domačimi cenami in cenami gostovanja, kar bo omogočilo vzpostavitev notranjega trga mobilnih komunikacijskih storitev.

(4) Visoke cene govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, ki jih plačujejo uporabniki javnih mobilnih komunikacijskih omrežij, kot so študenti, poslovni potniki in turisti, predstavljajo oviro za uporabo mobilnih naprav na potovanjih v drugih državah Unije ter skrbijo potrošnike, nacionalne regulativne organe in institucije Unije in tako ovirajo pravilno delovanje notranjega trga. Pretirane maloprodajne cene so posledica visokih veleprodajnih cen, ki jih zaračunava operater tujega gostiteljskega omrežja, in pogosto tudi visokih maloprodajnih pribitkov, ki jih zaračunava uporabnikov domači operater omrežja. Zaradi nezadostne konkurence se znižanja veleprodajnih cen pogosto ne odrazijo na maloprodajnih cenah, ki jih plačujejo uporabniki. Čeprav so nekateri operaterji nedavno uvedli tarifne sheme, ki uporabnikom ponujajo ugodnejše pogoje in nekoliko nižje cene, je še vedno očitno, da razmerje med stroški in cenami še zdaleč ni takšno kot na konkurenčnih trgih.

(5) Visoke cene gostovanja ovirajo prizadevanja Unije, da se razvije v gospodarstvo, temelječe na znanju, in vzpostavitev notranjega trga s 500 milijoni potrošnikov. Z dodelitvijo zadostnega radijskega spektra je mogoče olajšati mobilni prenos podatkov, ki potrošnikom in poslovnim uporabnikom omogoča uporabo govornih, SMS in podatkov storitev povsod v Uniji. Večletni program politike radijskega spektra, ustanovljen s Sklepom št. 243/2012/EU ⁽⁵⁾, bo s pravočasno dodelitvijo zadostnega in ustreznega spektra v podporo ciljem politike Unije in za najboljšo zadostitev vse večjemu povpraševanju po brezžičnem prenosu podatkov tlakoval pot razvoja, na podlagi katerega bo Unija lahko prevzela vodilno vlogo v svetu pri širokopasovni hitrosti, mobilnosti, pokritosti in zmogljivosti, kar bo omogočilo nastanek novih poslovnih modelov in tehnologij ter tako prispevalo k zmanjšanju strukturnih težav na veleprodajni ravni gostovanja.

⁽¹⁾ UL C 24, 28.1.2012, str. 131.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2012.

⁽³⁾ UL L 171, 29.6.2007, str. 32.

⁽⁴⁾ Glej Prilogo I.

⁽⁵⁾ Sklep št. 243/2012/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o vzpostavitvi večletnega programa politike radijskega spektra (UL L 81, 21.3.2012, str. 7).

- (6) Velika razširjenost internetnih mobilnih naprav odraža velik ekonomski pomen podatkovnega gostovanja. To je odločujoče merilo tako za uporabnike kot tudi ponudnike aplikacij in vsebine. Z namenom spodbuditi razvoj tega trga, stroški prenosa podatkov ne bi smeli ovirati rasti.
- (7) Komisija je v svojem sporočilu z naslovom: „v zvezi z vmesnim poročilom o stanju razvoja storitev gostovanja v mobilnih omrežjih znotraj Evropske unije“ ugotovila, da lahko tehnološki razvoj ali alternativne storitve gostovanja, kot sta govor preko internetnega protokola (VoIP) ali Wi-Fi, poskrbijo za večjo konkurenčnost notranjega trga storitev gostovanja v Uniji. Čeprav se te alternative, zlasti storitve VoIP, vedno več uporabljajo na domači ravni, se njihova uporaba pri gostovanju opazno ne povečuje.
- (8) Glede na hitri razvoj mobilnega prenosa podatkov in naraščajoče število uporabnikov govornih, SMS in podatkovnih storitev gostovanja v tujini je treba povečati konkurenčni pritisk, da bi se razvili novi poslovni modeli in tehnologije. Cene gostovanja bi bilo treba regulirati na način, ki ne bo konkurence odvrčal od znižanja cen.
- (9) Oblikovanje evropskega socialnega, izobraževalnega, kulturnega in podjetniškega prostora na osnovi mobilnosti posameznikov in digitalnih podatkov bi moralo olajšati komunikacijo med ljudmi, da bi ustvarili resnično „Evropo za državljane“.
- (10) Cilj Direktive 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) ⁽¹⁾, Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) ⁽²⁾, Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) ⁽³⁾, Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽⁴⁾ in Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) ⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu skupaj: regulativni okvir za elektronske komunikacije iz leta 2002) je ustvariti notranji trg elektronskih komunikacij znotraj Unije ob hkratnem zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov, ki jo prinaša večja konkurenčnost.
- (11) Uredba (ES) št. 717/2007 ni edini ukrep, temveč v zvezi z gostovanjem v Uniji dopolnjuje in podpira pravila, določena v regulativnem okviru za elektronske komunikacije iz leta 2002. Ta okvir nacionalnim regulativnim organom ne zagotavlja zadostnih instrumentov, s katerimi bi lahko učinkovito in odločno ukrepali glede cen storitev gostovanja v Uniji in zato ne zagotavlja nemotenega delovanja notranjega trga storitev gostovanja. Uredba (ES) št. 717/2007 je bila ustrezn instrument, da se to stanje popravi.
- (12) Regulativni okvir za elektronske komunikacije iz leta 2002 temelji na načelu, da bi bilo treba *ex ante* regulativne obveznosti uporabiti samo tam, kjer ni učinkovite konkurence, in predvideva postopek rednih tržnih analiz in pregleda obveznosti s strani nacionalnih regulativnih organov, ki vodijo do določitve *ex ante* obveznosti za operaterje, ki so bili določeni kot operaterji s pomembno tržno močjo. Elementi, iz katerih je sestavljen ta postopek, vključujejo opredelitev upoštevni trgov v skladu s Priporočilom Komisije o upoštevni trgov izdelkov in storitev v sektorju elektronskih komunikacij, ki so lahko predmet *ex ante* regulacije v skladu z Direktivo 2002/21/ES ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: priporočilo), analizo opredeljenih trgov v skladu s smernicami Komisije za tržno analizo in presojo pomembne tržne moči v skladu z regulativnim okvirom Unije za elektronska komunikacijska omrežja in storitve ⁽⁷⁾, določitev operaterjev s pomembno tržno močjo in uvedbo *ex ante* obveznosti za te operaterje.
- (13) V priporočilu je bil kot upoštevni trg, ki je lahko predmet *ex ante* regulacije, opredeljen veleprodajni nacionalni trg za mednarodno gostovanje v javnih mobilnih omrežjih. Vendar se je pri analizi veleprodajnih nacionalnih trgov za mednarodno gostovanje, ki so jo opravili nacionalni regulativni organi individualno ter v okviru Evropske skupine regulativnih organov (ERG) in njenega naslednika, tj. Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC), ki je bil ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1211/2009 ⁽⁸⁾, pokazalo, da se nacionalni regulativni organ ne more učinkovito spopasti z visokimi veleprodajnimi cenami gostovanja v Uniji, saj je glede na posebne okoliščine mednarodnega gostovanja, vključno z njegovo čezmejno naravo, težko opredeliti podjetja s pomembno tržno močjo. Ob začetku veljavnosti Uredbe (ES) št. 717/2007 je bil trg gostovanja črtan iz revidirane priporočila ⁽⁹⁾.
- ⁽¹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 7.
⁽²⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 21.
⁽³⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33.
⁽⁴⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.
⁽⁵⁾ UL L 201, 31.7.2002, str. 37.
⁽⁶⁾ UL L 114, 8.5.2003, str. 45.
⁽⁷⁾ UL C 165, 11.7.2002, str. 6.
⁽⁸⁾ Uredba (ES) št. 1211/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Urada (UL L 337, 18.12.2009, str. 1).
⁽⁹⁾ Priporočilo Komisije z dne 17. decembra 2007 o upoštevni trgov proizvodov in storitev v sektorju elektronskih komunikacij, ki so lahko predmet predhodnega urejanja v skladu z Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L 344, 28.12.2007, str. 65).

- (14) Poleg tega nacionalni regulativni organi, odgovorni za varstvo in uveljavljanje interesov uporabnikov mobilne telefonije, ki običajno prebivajo na njihovem ozemlju, ne morejo nadzirati ravnanja operaterjev obiskanega omrežja iz drugih držav članic, od katerih so navedeni uporabniki odvisni, ko uporabljajo storitve mednarodnega gostovanja. Ta ovira bi tudi lahko zmanjšala učinkovitost ukrepov, ki bi jih države članice sprejele na podlagi svoje neprenesene pristojnosti za sprejemanje predpisov za varstvo potrošnikov.
- (15) Zato se države članice vse bolj poziva, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bi uredile višino cen za mednarodno gostovanje, vendar se mehanizem za *ex ante* regulativno ukrepanje nacionalnih regulativnih organov, ki ga predvideva regulativni okvir za elektronske komunikacije iz leta 2002, ni izkazal za zadostnega, da bi ti organi na tem posebnem področju lahko odločno ukrepali v skladu z interesi potrošnikov.
- (16) Poleg tega je Evropski parlament v resoluciji o pravni ureditvi in trgih evropskih elektronskih komunikacij⁽¹⁾ pozval Komisijo, naj pripravi nove pobude za znižanje visokih stroškov čezmejnega prometa mobilne telefonije, medtem ko je Evropski svet dne 23. in 24. marca 2006 sklenil, da so usmerjene, učinkovite in celostne politike na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni bistvenega pomena za doseg ciljev gospodarske rasti in produktivnosti, in v tem smislu opozoril, kako pomembno je znižanje cen gostovanja za konkurenčnost.
- (17) Cilj regulativnega okvira za elektronske komunikacije iz leta 2002 je bil na podlagi takrat znanih dejavnikov odstraniti vse ovire za trgovanje med državami članicami na področju, ki ga usklajuje, med drugim ukrepe, ki vplivajo na cene gostovanja. Toda to ne bi smelo preprečiti sprejetja usklajenih pravil glede na druge dejavnike, s katerimi bo mogoče poiskati najučinkovitejši način za okrepitev konkurence na notranjem trgu storitev gostovanja in doseganje visoke stopnje varstva potrošnikov.
- (18) Zato bi morala ta uredba omogočiti odstopanje od sicer veljavnega regulativnega okvira za elektronske komunikacije iz leta 2002, zlasti Okvirne direktive, da bi se cene ponujenih storitev, kadar pomembna tržna moč ne bi bila ugotovljena, določale s poslovnimi dogovori, in da se zato uvedejo dopolnilne regulativne obveznosti, ki odražajo posebne značilnosti storitev gostovanja v Uniji.
- (19) Maloprodajni in veleprodajni trgi gostovanja imajo posebne značilnosti, ki upravičujejo izredne ukrepe, ki presegaajo mehanizme, ki so sicer na voljo znotraj regulativnega okvira za elektronske komunikacije iz leta 2002.
- (20) Uporabiti bi bilo treba skupni in harmonizirani pristop, da se zagotovi, da uporabniki prizemnih javnih komunikacijskih omrežij, ko potujejo v Uniji, ne plačujejo previsokih cen za storitve gostovanja v Uniji, kar bo povečalo konkurenco na področju storitev gostovanja med ponudniki storitev gostovanja, omogočalo visoko raven varstva potrošnikov ter spodbujalo k inovacijam in izbiri za potrošnike. Čezmejna narava zadevnih storitev narekuje uvedbo skupnega pristopa, tako da bodo lahko ponudniki storitev gostovanja delovali znotraj enega samega skladnega regulativnega okvira, ki bo temeljil na objektivno določenih merilih.
- (21) Uredba (ES) št. 717/2007 preneha veljati 30. junija 2012. Pred potekom veljavnosti je Komisija v skladu z njenim členom 11 izvedla pregled, pri katerem je morala oceniti, ali so cilji iz navedene uredbe doseženi, in pregledati razvoj veleprodajnih in maloprodajnih cen zagotavljanja klicnih, SMS in podatkovnih komunikacijskih storitev uporabnikom gostovanja. V poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 6. julija 2011 o izidu pregleda izvajanja Uredbe (ES) št. 717/2007 je Komisija ugotovila, da je smiselno podaljšati veljavnost Uredbe (ES) št. 717/2007 po 30. juniju 2012.
- (22) Podatki o razvoju cen storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja v Uniji od začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 717/2007, vključno zlasti s podatki, ki jih vsako četrletje zberejo nacionalni regulativni organi in so sporočeni prek BERECA, ne zagotavljajo dokazov za domnevo, da je konkurenca na maloprodajni ali veleprodajni ravni zadostno razvita in da bo po juniju 2012 verjetno vzdržna brez regulativnih ukrepov. Ti podatki kažejo, da so maloprodajne in veleprodajne cene gostovanja še vedno precej višje od domačih cen in da so še vedno enake ali le malo pod mejnimi cenami, določenimi v Uredbi (ES) št. 717/2007, pri čemer je pod navedenimi mejnimi cenami konkurenca majhna.
- (23) Prenehanje veljave regulativnih zaščitnih ukrepov, ki veljajo za storitve gostovanja na veleprodajni in maloprodajni ravni v Uniji na podlagi Uredbe (ES) št. 717/2007, 30. junija 2012, bi povzročilo znatno tveganje, da bi osnovno pomanjkanje konkurenčnega pritiska na notranjem trgu storitev gostovanja in težnja ponudnikov storitev gostovanja, da povečajo svoje prihodke od gostovanja, pripeljali do maloprodajnih in veleprodajnih cen za gostovanje v Uniji, ki smiselno ne odražajo stroškov zagotavljanja storitve, kar bi ogrozilo cilje iz navedene

⁽¹⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 143.

uredbe. Regulativno posredovanje na trgu storitev mobilnega gostovanja bi bilo zato treba podaljšati po 30. juniju 2012, da se zagotovi nemoteno delovanje notranjega trga, tako da se omogoči razvoj konkurence in da istočasno potrošnikom zagotovi, da ne bodo plačevali pretiranih cen v primerjavi s konkurenčnimi nacionalnimi cenami.

(24) Nacionalni regulativni organi bi se morali zavzemati za cilj politike, določen v členu 8 Okvirne direktive glede možnosti končnih uporabnikov, da dostopajo do informacij in jih razširjajo ali uporabljajo programe in storitve po lastni izbiri.

(25) Da bi bil trg storitev gostovanja bolj učinkovit, celovit in konkurenčen, ne bi smelo nič omejevati podjetij, da si uspešno izpogajajo veleprodajni dostop za zagotavljanje storitev gostovanja. Odstraniti bi bilo treba ovire za dostop do teh veleprodajnih storitev, ki se pojavljajo zaradi razlik v pogajalski moči in lastniških razmerjih podjetij. Operaterji navideznih mobilnih omrežij in preprodajalci mobilnih komunikacijskih storitev, ki nimajo svoje omrežne infrastrukture, običajno zagotavljajo storitve gostovanja na podlagi poslovnih dogovorov o veleprodajnem gostovanju, sklenjenih z operaterji gostiteljskih mobilnih omrežij v isti državi članici. S poslovnimi pogajanjem pa si operaterji navideznih mobilnih omrežij in preprodajalci morda ne zagotovijo zadostne marže, da bi lahko z nižjimi cenami spodbudili konkurenco. Odstranitev teh ovir in uravnoteženje pogajalske moči med operaterji navideznih mobilnih omrežij/preprodajalci in operaterji mobilnih omrežij, in sicer z obveznostjo dostopa in zgornjimi mejami veleprodajnih cen, bi morala spodbuditi razvoj alternativnih in inovativnih storitev in ponudb za uporabnike pri gostovanju v Uniji. Pravila regulativnega okvira 2002 za elektronske komunikacije, zlasti Okvirne direktive in Direktive o dostopu ne dopuščajo reševanja tega problema z nalaganjem obveznosti operaterjem, ki imajo pomembno tržno moč.

(26) Zato bi bilo treba uvesti pravila, ki bi določala, da je treba ugoditi upravičenim zahtevkom za veleprodajni dostop do javnih mobilnih komunikacijskih omrežij za zagotavljanje storitev gostovanja. Takšen dostop bi moral biti usklajen s potrebami iskalcev dostopa. Dostop bi smel biti zavržen samo na podlagi objektivnih meril, kot so tehnična izvedljivost in potreba po ohranitvi celovitosti omrežja. Kadar se dostop zavrne, bi moralo biti oškodovani stranki omogočeno, da primer predloži v reševanje po postopku reševanja sporov, ki je določen v tej uredbi. Da se zagotovijo enaki pogoji za vse, bi se moral veleprodajni dostop za zagotavljanje storitev gostovanja omogočiti v skladu z regulativnimi obveznostmi za veleprodajno raven iz te uredbe, pri čemer je

treba upoštevati različne stroškovne elemente pri zagotavljanju takega dostopa. Dosleden regulativni pristop za veleprodajni dostop za zagotavljanje storitev gostovanja bi moral prispevati k preprečevanju razlik med državami članicami. BEREC bi moral v usklajevanju s Komisijo in sodelovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi izdati smernice za veleprodajni dostop za zagotavljanje storitev gostovanja.

(27) Obveznost zagotavljanja veleprodajnega dostopa do gostovanja bi morala vključevati zagotavljanje storitev neposrednega veleprodajnega dostopa do gostovanja in zagotavljanje storitev gostovanja na veleprodajni ravni za preprodajo s strani tretjih strank. Obveznost zagotavljanja veleprodajnega dostopa do gostovanja bi morala vključevati tudi obveznost operaterjev mobilnega omrežja, da operaterjem navideznega mobilnega omrežja in preprodajalcem omogočijo nakup reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja pri veleprodajnih agregatorjih, ki zagotavljajo enotno dostopno točko in standardizirano platformo za sporazume o gostovanju v celotni Uniji. Za zagotovitev, da operaterji v razumnem času zagotovijo ponudnikom storitev gostovanja dostop do vseh zmogljivosti, potrebnih za neposredni veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja, bi bilo treba objaviti referenčno ponudbo, ki vsebuje standardne pogoje za veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja. Objava referenčne ponudbe ne bi smela onemogočati poslovnih pogajanj med iskalcem dostopa in ponudnikom dostopa o cenovni ravni končnega sporazuma o veleprodajnem gostovanju ali o dodatnih storitvah veleprodajnega dostopa, ki presegajo storitve, potrebne za neposredni veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja.

(28) Obveznost zagotavljanja veleprodajnega dostopa do gostovanja bi morala obsegati dostop do vseh komponent, potrebnih za zagotavljanje storitev gostovanja, kot so: omrežni elementi in pripadajoče naprave, ustrezni sistemi programske opreme, vključno s sistemi za operativno podporo, informacijski sistemi ali podatkovne zbirke za prednaročanje, zagotavljanje naročanja, zahteve za vzdrževanje in popravilo, zaračunavanje, pretvorba števil ali sistemi z enakovrednim delovanjem, mobilna omrežja in storitve navideznih omrežij.

(29) Če iskalci dostopa do veleprodajne preprodaje gostovanja zaprosijo za dostop do dodatnih zmogljivosti ali storitev, ki niso potrebne za zagotavljanje maloprodajnih storitev gostovanja, lahko operaterji mobilnega omrežja za navedene dodatne zmogljivosti ali storitve zaračunajo pošteno in razumno ceno. Navedene dodatne zmogljivosti ali storitve so med drugim lahko storitve z dodano vrednostjo, dodatna programska oprema in informacijski sistemi ali dogovori glede zaračunavanja.

- (30) Mobilne komunikacijske storitve se prodajajo v paketih, ki vključujejo domače storitve in storitve gostovanja, kar omejuje uporabnikovo izbiro storitev gostovanja. Taki paketi zmanjšujejo preglednost nad storitvami gostovanja, saj so posamezni elementi v paketih med seboj težko primerljivi. Zato se konkurenca med operaterji na podlagi gostovanja v mobilnem paketu še ni razvila. Spodbuditev zagotavljanja gostovanja kot samostojne storitve bi rešilo strukturne težave, saj bi povečalo potrošnikovo ozaveščenost o cenah gostovanja in mu omogočalo jasno izbiro storitev gostovanja, kar bi povečalo konkurenčni pritisk na strani povpraševanja. Zato bo to prispevalo k nemotenemu delovanju notranjega trga storitev gostovanja.
- (31) Povpraševanje potrošnikov in podjetij po mobilnih podatkovnih storitvah se je v zadnjih letih zelo povečalo. Kljub temu je zaradi visokih cen podatkovnega gostovanja uporaba teh storitev za potrošnike in podjetja v Uniji, ki poslujejo čezmejno, zelo omejena. Glede na to, da je trg v začetni fazi in da povpraševanje potrošnikov po podatkovnem gostovanju vse hitreje narašča, bi regulirane maloprodajne cene lahko le zadrževale cene približno na predlaganih najvišjih cenah, kot kažejo izkušnje z Uredbo (ES) št. 717/2007, namesto da bi jih še dodatno zniževale, kar kaže na potrebo po dodatnih strukturnih ukrepih.
- (32) Uporabniki bi morali imeti možnost, da enostavno, v najkrajšem možnem času, brez kazni in brezplačno preidejo na alternativnega ponudnika storitev gostovanja ali prehajajo med alternativnimi ponudniki teh storitev. Uporabniki bi morali biti o tej možnosti obveščeni na jasn in razumljiv način ter z enostavno dostopnimi sredstvi.
- (33) Potrošniki bi morali imeti pravico, da se na potrošnikom prijazen način odločijo, da se jim storitve gostovanja prodajo ločeno od domačega mobilnega paketa. Trenutno obstaja več načinov za tehnično izvedbo ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, vključno z dvojno mednarodno identiteto mobilnega naročnika (IMSI) (dve ločeni IMSI na isti SIM kartici), enojno IMSI (delitev ene IMSI med domačim ponudnikom in ponudnikom storitev gostovanja) ter kombinacijami dvojne ali enojne IMSI, s tehnično rešitvijo, ki uporabniku ne preprečuje dostopa do reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ki so na voljo neposredno v obisknem omrežju, in sicer na podlagi dogovorov med operaterjem domačega omrežja in operaterjem obisknega omrežja.
- (34) Visoke cene podatkovnega gostovanja odvrčajo uporabnike od uporabe mobilnih podatkovnih storitev, ko potujejo v Uniji. Zaradi povečanega povpraševanja in pomena storitev podatkovnega gostovanja ne bi smela biti ovirana uporaba alternativnih storitev podatkovnega gostovanja, ki so na voljo neposredno v obisknem omrežju bodisi začasno ali stalno, ne glede na obstoječe pogodbe o gostovanju ali dogovore z domačimi ponudniki in ne da bi jim ti zaračunali dodatne stroške. Kadar morajo domači ponudniki in ponudniki storitev podatkovnega gostovanja ponuditi storitve podatkovnega gostovanja, ki so na voljo neposredno v obisknem omrežju, bi morali ti ponudniki sodelovati, da se uporabnikom ne onemogoča dostop do teh storitev in njihova uporaba ter da se zagotovi neprekinjenost drugih storitev gostovanja.
- (35) Ker ta uredba ne bi smela določati nobenih določenih tehničnih rešitev za ločeno prodajo storitev gostovanja, temveč bi morala namesto tega utirati pot najučinkovitejši in najuspešnejši rešitvi, vključno s kombiniranimi rešitvami, ki jih mora razviti Komisija na podlagi prispevka BEREC, bi bilo treba na podlagi tehničnih značilnosti določiti merila, ki jih mora izpolnjevati tehnična rešitev za ločeno prodajo storitev gostovanja. Ta merila bi morala vključevati med drugim usklajeno uvedbo rešitve v vsej Uniji ter zagotoviti da lahko potrošniki hitro in enostavno izberejo drugega ponudnika storitev gostovanja brez spremembe številke. Prav tako ne bi smela ovirati gostovanja izven Unije ali gostovanja uporabnikov iz tretjih držav v Uniji.
- (36) Zagotoviti bi bilo treba boljše sodelovanje in usklajevanje med operaterji mobilnih omrežij, da se na tehnični ravni omogoči usklajen in dosleden tehnični razvoj zagotavljanja ločenih storitev gostovanja in ne preprečuje dostop do storitev podatkovnega gostovanja, ki so na voljo neposredno v obisknem omrežju. V ta namen bi bilo treba izoblikovati osnovna načela in metodologije, ki bodo omogočale hitro prilagoditev spremembam in tehnološkemu napredku. BEREC bi moral v sodelovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi pomagati Komisiji pri pripravi tehničnih elementov za zagotovitev ločene prodaje storitev gostovanja in da se ne bo preprečevalo dostopa do storitev podatkovnega gostovanja, ki so na voljo neposredno v obisknem omrežju. Komisija bi morala po potrebi pooblastiti ustrezni Evropski organ za standardizacijo, da prilagodi ustrezne standarde, potrebne za usklajeno izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja.
- (37) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s podrobnejšimi pravili o obveznostih informiranja za domače ponudnike in o tehnični rešitvi za zagotavljanje ločene prodaje storitev gostovanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU)

št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.

(38) Ob upoštevanju te uredbe in izvedbenih aktov, sprejetih na njeni podlagi, bi lahko BEREC na lastno pobudo zagotovil posebne tehnične smernice o ločeni prodaji reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja ali o kateri koli drugi zadevi iz te uredbe.

(39) Šteje se, da je za popolno učinkovitost ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja treba takšno prodajo kombinirati z obveznostjo veleprodajnega dostopa za zagotavljanje storitev gostovanja, s čimer se novim ali obstoječim tržnim udeležencem, vključno s ponudniki čezmejnih storitev gostovanja, olajša dostop na trg. Takšna rešitev bi preprečila razlike med državami članicami, saj bi zagotovila enoten regulativni pristop ter tako prispevala k razvoju notranjega trga. Vendar pa bo izvedba ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja zahtevala ustrezno obdobje, da se bodo lahko operaterji tehnično prilagodili, zaradi česar se bo pravi, konkurenčno zadostno razviti notranji trg s pomočjo teh strukturnih ukrepov lahko izoblikoval šele po določenem času. Zato bi bilo treba začasno ohraniti primerne najvišje veleprodajne cene storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja ter varovalne meje maloprodajnih cen teh storitev, da se v prehodnem obdobju izvajanja takih strukturnih ukrepov ohranijo obstoječe koristi za potrošnike.

(40) Zaradi nadaljnjega začasnega reguliranja cen bi bilo treba regulativne obveznosti naložiti tako na maloprodajni kot tudi na veleprodajni ravni, da se zaščitijo interesi uporabnikov gostovanja, saj po izkušnjah sodeč ni nujno, da se zaradi znižanja veleprodajnih cen storitev gostovanja v Uniji znižajo tudi maloprodajne cene gostovanja, ker za to ni spodbud. Po drugi strani pa bi lahko ukrepi za znižanje maloprodajnih cen, ne da bi se hkrati obravnavali veleprodajni stroški zagotavljanja teh storitev, ovirali pravilno delovanje notranjega trga storitev gostovanja in preprečevali večjo konkurenco.

(41) Dokler strukturni ukrepi ne bodo zagotovili zadostne konkurence na notranjem trgu storitev gostovanja, zaradi katere bi se znižali veleprodajni stroški in posledično cene za potrošnike, je najučinkovitejši in najbolj sorazmeren pristop za reguliranje cen odhodnih in dohodnih

gostujočih klicev znotraj Unije določitev – na ravni Unije – najvišje povprečne veleprodajne cene na minuto in omejitev maloprodajnih cen z evrotarifno, uvedeno z Uredbo (ES) št. 717/2007, ki je bila razširjena z evrotarifno za sporočila SMS, določeno z Uredbo (ES) št. 544/2009 ⁽²⁾, in bi morala biti razširjena z evrotarifno za prenos podatkov, določeno v tej uredbi. Povprečna veleprodajna cena bi morala veljati v določenem obdobju in med katerima koli operaterjema v Uniji.

(42) Prehodne evrotarifo za govor, evrotarifo za sporočila SMS in evrotarifo za prenos podatkov bi bilo treba določiti na varovalni ravni, ki zagotavlja ne le ohranitev, temveč tudi povečanje koristi potrošnikov v prehodnem obdobju izvajanja strukturnih ukrepov in tudi zadostno maržo za ponudnike storitev gostovanja, hkrati pa spodbuja konkurenčne ponudbe gostovanja po nižjih cenah. Med zadevnim obdobjem bi morali ponudniki storitev gostovanja aktivno obveščati uporabnike o evrotarifah in jih brezplačno ter na jasn in pregleden način ponujati vsem svojim uporabnikom gostovanja.

(43) Prehodne evrotarifa za govor, evrotarifa za SMS in evrotarifa za prenos podatkov, ki se ponudijo uporabnikom gostovanja, bi morale odražati primerno maržo na veleprodajne stroške zagotavljanja storitve gostovanja, ponudnikom storitev gostovanja pa omogočati, da svobodno tekmujejo z oblikovanjem različnih ponudb in prilagajanjem svojih struktur cen tržnim razmeram in željam potrošnikov. Take varovalne zgornje meje bi bilo treba določiti na ravni, ki ne bi izkrivljala konkurenčnih prednosti strukturnih ukrepov, bi bile lahko odstranjene, ko bodo strukturni ukrepi uporabnikom zagotovili konkretne ugodnosti. Ta regulativni pristop se ne bi smel uporabljati za del tarife, ki se zaračunava za zagotavljanje storitev z dodano vrednostjo, temveč samo za tarife, ki se zaračunavajo za povezavo do teh storitev.

(44) Ta regulativni pristop bi moral biti enostaven za izvajanje in spremljanje, da bi se zmanjšala upravna obremenitev tako za operaterje in ponudnike storitev gostovanja, ki morajo upoštevati njegove zahteve, kot za nacionalne regulativne organe, ki so zadolženi za njegov nadzor in uveljavitev. Obenem bi moral biti pregleden in takoj

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 544/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 717/2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in Direktive 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L 167, 29.6.2009, str. 12).

razumljiv vsem mobilnim uporabnikom v Uniji. Poleg tega bi moral zagotavljati pravno varnost in predvidljivost za operaterje, ki zagotavljajo veleprodajne in maloprodajne storitve gostovanja. Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti denarno vrednost najvišje cene na minuto na veleprodajni in maloprodajni ravni.

- (45) Tako določena najvišja povprečna cena na minuto na veleprodajni ravni bi morala upoštevati različne elemente opravljanja gostujočih klicev v Uniji, zlasti stroške izvora in zaključevanja klicev prek mobilnih omrežij, vključno z režijskimi stroški, signalizacijo in prenosom. Najprimernejše merilo za izvor in zaključevanje klicev je povprečna cena zaključevanja klicev pri operaterjih mobilnih omrežij v Uniji, pridobljena na podlagi informacij, ki jih zagotovijo nacionalni regulativni organi in objavi Komisija. Zato bi bilo treba najvišjo povprečno ceno na minuto, ki jo uvaja ta uredba, določiti ob upoštevanju povprečne cene zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih, ki služi kot merilo za s tem povezane stroške. Najvišjo povprečno ceno na minuto na veleprodajni ravni bi bilo treba letno zniževati, da se tako upoštevajo zniževanja cene zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih, ki jih občasno predpišejo nacionalni regulativni organi.

- (46) Prehodna evrotarifa za govor, ki se uporablja na maloprodajni ravni, bi uporabnikom gostovanja morala zagotavljati, da za regulirani gostujoči odhodni ali dohodni klic ne bodo plačali pretiranih cen, ponudniku storitev gostovanja pa hkrati puščati dovolj veliko maržo, da bodo svojim uporabnikom lahko ponujali raznolike proizvode.

- (47) Med prehodnim obdobjem varovalnih zgornjih mej bi morali biti vsi potrošniki obveščeni in imeti možnost, da brez dodatnih stroškov ali predpogojev izberejo preprosto tarifo gostovanja, ki ne bo višja od najvišjih cen. Primerna marža med veleprodajnimi stroški in maloprodajnimi cenami bi morala ponudnikom storitev gostovanja zagotavljati, da pokrijejo vse posebne stroške, ki jih imajo z gostovanjem na maloprodajni ravni, vključno s primernimi deleži stroškov trženja in subvencioniranja telefonskih aparatov, in da jim ostaja ustrezen znesek za ustvarjanje primerne donosnosti. Prehodne evrotarifa za govor, evrotarifa za SMS in evrotarifa za prenos podatkov so primerno sredstvo, da se hkrati zagotovi varstvo potrošnikov in prožnost ponudnikov storitev gostovanja. V skladu z veleprodajno ravno bi se morale zgornje meje evrotarife za govor, evrotarife za SMS in evrotarife za prenos podatkov letno zniževati.

- (48) Med prehodnim obdobjem varovalnih zgornjih mej bi morali biti novi uporabniki gostovanja celostno ter na jasn in razumljiv način obveščeni o obsegu tarif, ki obstajajo za gostovanje v Uniji, vključno s tistimi, ki so usklajene s prehodno evrotarifo za govor, evrotarifo za SMS in evrotarifo za prenos podatkov. Obstoječi uporabniki gostovanja bi morali imeti možnost, da v določenem časovnem obdobju izberejo novo tarifo, ki je usklajena s prehodno evrotarifo za govor, evrotarifo za SMS in evrotarifo za prenos podatkov ali katero koli drugo tarifo gostovanja. Pri obstoječih uporabnikih gostovanja, ki se v tem obdobju niso tako odločili, je primerno razlikovati med tistimi, ki so se za posebno tarifo gostovanja ali paket odločili že pred uveljavitvijo te uredbe, in tistimi, ki tega niso storili. Za slednje bi morala samodejno veljati tarifa, ki je v skladu s to uredbo. Za uporabnike gostovanja, ki že imajo koristi od posebnih tarif ali paketov gostovanja, ki ustrezajo njihovim osebnim potrebam in so jih zato izbrali, bi morala še naprej veljati predhodno izbrana tarifa ali paket, če potem, ko so bili opozorjeni na njihove trenutne tarifne pogoje in na veljavne evrotarife, izrazijo izbiro svojemu ponudniku storitev gostovanja, da ohranijo tarifo. Take posebne tarife ali paketi gostovanja bi lahko vključevali na primer pavšalne cene gostovanj, nejavne tarife, tarife z dodatnimi fiksnimi cenami gostovanja, tarife s cenami na minuto, ki so nižje od najvišje evrotarife za govor, evrotarife za SMS in evrotarife za prenos podatkov ali tarife s stroški vzpostavitve klica.

- (49) Ker bi morala ta uredba predstavljati poseben ukrep v smislu člena 1(5) Okvirne direktive, in ker bo ta uredba od ponudnikov storitev gostovanja v Uniji morda zahtevala, da spremenijo svoje maloprodajne tarife gostovanja zaradi izpolnitve zahtev iz te uredbe, te spremembe mobilnim uporabnikom ne bi smele dati pravice, da na podlagi nacionalnih predpisov, ki prenašajo regulativni okvir za elektronske komunikacije iz leta 2002, odstopijo od svojih pogodb.

- (50) Ta uredba ne bi smela posegati v inovativne ponudbe za potrošnike, ki so ugodnejše od prehodne evrotarife za govor, evrotarife za SMS in evrotarife za prenos podatkov, kakor je določena v tej uredbi, temveč bi pravzaprav morala spodbujati, da se uporabnikom gostovanja ponudijo inovativne ponudbe po nižjih cenah, zlasti zaradi dodatnega konkurenčnega pritiska, izhajajočega iz strukturnih določb te uredbe. Ta uredba ne zahteva ponovne uvedbe plačil za gostovanje, če so bila ta že povsem odpravljena, pa tudi ne, da se obstoječe cene gostovanja zvišajo na raven prehodnih varovalnih mejnih cen, določenih v tej uredbi.

- (51) Če najvišje cene niso navedene v valuti euro, bi bilo treba ustrezne začetne vrednosti ter njihove spremenjene vrednosti določiti v ustrezni valuti z uporabo referenčnih menjalnih tečajev, objavljenih v *Uradnem listu Evropske unije* na datum, določen v tej uredbi. Če uradni list na zadevni datum ni objavljen, bi se morali kot referenčni menjalni tečaji uporabiti tečaji, objavljeni v prvem *Uradnem listu Evropske unije* po tem datumu, ki vsebuje takšne referenčne menjalne tečaje. Za varovanje potrošnikov pred naraščanjem maloprodajnih cen za regulirane storitve gostovanja (regulirane storitve govornega, SMS ali podatkovnega gostovanja), zaradi nihanj v referenčnih menjalnih tečajih valut, drugih kot euro, bi morala imeti država članica, katere valuta ni euro, možnost, da za določitev najvišjih maloprodajnih cen v svoji valuti uporabi povprečje več referenčnih menjalnih tečajev v določenem časovnem obdobju.
- (52) Praksa nekaterih operaterjev mobilnih omrežij, ki zagotavljanje gostujočih klicev na veleprodajni ravni obračunavajo na podlagi najkrajšega obdobja obračunavanja, ki traja do 60 sekund, namesto na podlagi sekundnega intervala, ki se običajno uporablja za druge veleprodajne cene medomrežnega povezovanja, izkrivlja konkurenco med navedenimi operaterji in operaterji, ki uporabljajo drugačne načine obračunavanja, ter ogroža dosledno uporabo najvišjih veleprodajnih cen, uvedenih s to uredbo. Poleg tega predstavlja dodaten strošek, ki ima z zvišanjem veleprodajnih cen negativen vpliv na ceno storitev govornega gostovanja na maloprodajni ravni. Zato bi morali operaterji mobilnih omrežij zaračunavati zagotavljanje reguliranih gostujočih klicev na veleprodajni ravni na podlagi sekundnega intervala.
- (53) ERG, predhodnik organa BEREC, je ocenil, da se zaradi prakse mobilnih operaterjev, ki pri obračunavanju storitev gostovanja na maloprodajni ravni uporabljajo intervale, ki trajajo dlje kot eno sekundo, običajni račun po evrotarifi za govor za odhodne klice poveča za 24 %, za dohodne klice pa za 19 %. Poleg tega je navedel, da je takšno povišanje oblika skrite dajatve, saj za večino potrošnikov ni pregledna. Zato je ERG priporočil nujne ukrepe za ureditev vprašanja različnega zaračunavanja na maloprodajni ravni, ki se uporablja za evrotarifo za govor.
- (54) Medtem ko je bil v Uredbi (ES) št. 717/2007 z uvedbo evrotarife v Uniji določen skupni pristop k zagotavljanju, da uporabniki gostovanja ne plačujejo pretiranih cen za regulirane gostujoče klice, je zaradi različnih načinov poenotenja zaračunavanja, ki ga uporabljajo mobilni operaterji, njena dosledna uporaba resno ogrožena. To tudi pomeni, da kljub čezmejni naravi storitev gostovanja v Uniji obstajajo različni pristopi k obračunavanju reguliranih gostujočih klicev, ki izkrivljajo konkurenčne pogoje na notranjem trgu.
- (55) Zato bi bilo treba določiti skupen sklop pravil glede obračunskih enot za račune za evrotarifo za govor na maloprodajni ravni, da se dodatno okrepi notranji trg in se v vsej Uniji zagotovi enaka visoka raven varstva potrošnikov storitev gostovanja.
- (56) Ponudniki reguliranih gostujočih klicev na maloprodajni ravni bi zato morali svojim uporabnikom na podlagi sekundnega intervala obračunavati vse klice, za katere velja evrotarifa za govor, pri čemer bi lahko za odhodne klice uporabili le začetno najkrajše obdobje obračunavanja, ki traja največ 30 sekund. To bo ponudnikom storitev gostovanja omogočilo, da krijejo kakršne koli razumne stroške vzpostavitve klica, in zagotovilo prožnost, da s ponudbo ugodnejših najkrajših obdobj obračunavanja tekmujejo med seboj. V primeru dohodnih klicev po evrotarifi za govor ni upravičeno nikakršno najkrajše začetno obdobje obračunavanja, ker so osnovni veleprodajni stroški obračunani po sekundnem intervalu in so kakršni koli posebni stroški vzpostavitve klica zajeti že v cenah zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih.
- (57) Uporabniki ne bi smeli plačevati za sprejemanje govornih sporočil v obiskanem omrežju, saj ne morejo vplivati na dolžino teh sporočil. To ne bi smelo vplivati na druge tarife za zagotavljanje govornih sporočil, na primer tarife za poslušanje tovrstnih sporočil.
- (58) Uporabniki, ki živijo v obmejnih regijah, ne bi smeli imeti nepotrebno visokih računov za gostovanje zaradi nenamernega gostovanja. Ponudniki storitev gostovanja bi zato morali sprejeti razumne ukrepe za zaščito uporabnikov pred stroški za gostovanje, nastalimi medtem ko so ti uporabniki na ozemlju svoje države članice. Ti ukrepi bi morali vključevati ukrepe ustreznega obveščanja, da se uporabnikom zagotovi možnost dejavnega preprečevanja tovrstnih primerov nenamernega gostovanja. Nacionalni regulativni organi bi morali biti pozorni na situacije, v katerih imajo uporabniki težave pri plačevanju stroškov gostovanja, ko se še vedno nahajajo na ozemlju svoje države članice, in bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za odpravo teh težav.
- (59) Tudi pri storitvah gostovanja SMS je kot v primeru govornih gostujočih klicev znatno tveganje, da se cene za maloprodajne uporabnike ne bi samodejno znižale, če bi določili le obveznosti glede veleprodajnih cen. Po drugi strani bi lahko ukrepi za znižanje ravni maloprodajnih cen brez obravnavanja ravni veleprodajnih stroškov, povezanih z zagotavljanjem teh storitev, negativno vplivali na položaj nekaterih ponudnikov storitev gostovanja, zlasti manjših, saj bi se povečalo tveganje razkoraka cen.

- (60) Nadalje, zaradi posebne strukture trga storitev gostovanja in njegove čezmejne narave regulativni okvir za elektronske komunikacije iz leta 2002 nacionalnim regulativnim organom ni zagotovil ustreznih orodij za učinkovito reševanje konkurenčnih težav, ki so razlog za visoko raven veleprodajnih in maloprodajnih cen za regulirane storitve gostovanja SMS. To ne zagotavlja nemotenega delovanja notranjega trga, zato bi bilo treba to popraviti.
- (61) Zato bi bilo treba določiti regulativne obveznosti glede reguliranih storitev gostovanja SMS na veleprodajni ravni, da se vzpostavi ustrežnejše razmerje med veleprodajnimi cenami in osnovnimi stroški zagotavljanja storitve ter da se na maloprodajni ravni v prehodnem obdobju zaščitijo interesi uporabnikov gostovanja, dokler se ne bodo pokazali rezultati strukturnih ukrepov.
- (62) Dokler strukturni ukrepi na trgu storitev gostovanja ne bodo zagotovili zadostne konkurence, je najbolj učinkovit in sorazmeren pristop za ureditev ravni cen reguliranih gostujočih sporočil SMS na veleprodajni ravni določitev – na ravni Unije – najvišje povprečne cene za sporočilo SMS, poslano iz obiskane omrežja. Povprečna veleprodajna cena bi morala veljati za katero koli dvojico operaterjev v Uniji v določenem obdobju.
- (63) Veleprodajna najvišja cena reguliranih storitev gostujočih sporočil SMS bi morala vključevati vse stroške, ki jih ima ponudnik veleprodajnih storitev, med drugim vključno s stroški izvora in prenosa ter nepovrnjenimi stroški zaključevanja gostujočih sporočil SMS v obiskane omrežju. Zato bi bilo treba ponudnikom veleprodajnih reguliranih storitev gostovanja SMS prepovedati uvedbo ločene cene za zaključevanje gostujočih sporočil SMS v njihovem omrežju, da se zagotovi dosledna uporaba pravil iz te uredbe.
- (64) Da bi bile regulirane najvišje veleprodajne cene storitev gostovanja SMS bližje ravni, ki odražajo osnovne stroške zagotavljanja storitve, in da bi se na maloprodajnem trgu razvila konkurenca, bi bilo treba najvišje veleprodajne cene reguliranih SMS postopno zmanjševati.
- (65) V skladu z Uredbo (ES) št. 544/2009 je bil zaradi odsotnosti strukturnih elementov, s katerimi bi se na trgu storitev gostovanja uvedla konkurenca, najbolj učinkovit in sorazmeren pristop za ureditev ravni cen gostujočih sporočil SMS znotraj Unije na maloprodajni ravni uvedba zahteve, da morajo mobilni operaterji svojim uporabnikom gostovanja ponuditi evrotarifo za sporočila SMS, ki ni višja od določene najvišje cene.
- (66) Dokler se ne pokažejo rezultati strukturnih ukrepov, bi bilo treba prehodno evrotarifo za SMS ohraniti na varovalni ravni, ki zagotavlja ohranitev obstoječih prednosti za potrošnike in zadostno maržo za ponudnike storitev gostovanja ter bolj stvarno odraža tudi osnovne stroške zagotavljanja storitve.
- (67) Zato bi morala prehodna evrotarifa za SMS, ki se lahko ponudi uporabnikom gostovanja, odražati primerno maržo na stroške zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja SMS, ponudnikom storitev gostovanja pa omogočati, da svobodno tekmujejo z oblikovanjem različnih ponudb in prilagajanjem svojih cenovnih struktur tržnim razmeram in željam potrošnikov. Tako varnostno zgornjo mejo cen bi bilo treba zato določiti tako visoko, da ne bo izkrivljala konkurenčnih prednosti strukturnih ukrepov in bo lahko ukinjena, ko bodo strukturni ukrepi začeli učinkovati. Ta regulativni pristop se ne bi smel uporabljati za storitve SMS z dodano vrednostjo.
- (68) Od uporabnikov gostovanja se ne bi smelo zahtevati, da plačajo kakršno koli dodatno ceno za sprejem regulirane gostujočega sporočila SMS ali govornega sporočila med gostovanjem v obiskane omrežju, ker so takšni stroški zaključevanja že pokriti z maloprodajno ceno, ki se zaračuna za pošiljanje gostujočega sporočila SMS ali govornega sporočila.
- (69) Evrotarifa za SMS bi morala samodejno veljati za katerega koli novega ali obstoječega uporabnika gostovanja, ki se namerno ni odločil ali se ne odloči za posebno tarifo gostovanja SMS ali paket storitev gostovanja, ki vključuje regulirane storitve gostovanja SMS.
- (70) Sporočilo SMS je pisno sporočilo iz storitev kratkih sporočil in se jasno razlikuje od drugih sporočil, kot so sporočila MMS ali elektronska sporočila. Da se zagotovita enaka učinkovitost uredbe in popolno doseganje njenih ciljev, bi bilo treba prepovedati kakršne koli spremembe tehničnih parametrov gostujočega sporočila SMS, zaradi katerih bi se razlikovalo od domačega sporočila SMS.
- (71) Podatki, ki so jih zbrali nacionalni regulativni organi, kažejo, da povprečne veleprodajne cene storitev podatkovnega gostovanja, ki jih operaterji obiskane omrežja zaračunavajo ponudnikom storitev gostovanja uporabnikov gostovanja, ostajajo visoke. Četudi se zdi, da se te veleprodajne cene znižujejo, pa še vedno ostajajo zelo visoke glede na osnovne stroške.
- (72) Veleprodajne cene za storitve podatkovnega gostovanja ostajajo visoke zlasti zaradi visokih veleprodajnih cen, ki jih zaračunavajo operaterji neprednostnih omrežij. Takšne cene so posledica omejitev usmerjanja prometa, ki operaterjev ne spodbujajo k enostranskemu znižanju standardnih veleprodajnih cen, saj se promet sprejema ne glede na zaračunano ceno. Zato se veleprodajni stroški zelo razlikujejo. V nekaterih primerih so veleprodajne cene podatkovnega gostovanja, ki se uporabljajo za

neprednostna omrežja, šestkrat višje od cen, ki se uporabljajo za prednostno omrežje. Te pretirano visoke veleprodajne cene za storitve podatkovnega gostovanja povzročajo znatno izkrivljanje konkurenčnih pogojev med mobilnimi operaterji v Uniji, kar ogroža nemoteno delovanje notranjega trga. Poleg tega omejujejo ponudnike storitev gostovanja, da bi lahko predvidevali svoje veleprodajne stroške ter posledično zagotavljali svojim uporabnikom pregledne in konkurenčne maloprodajne cenovne pakete. Glede na to, da imajo nacionalni regulativni organi le omejena sredstva za učinkovito obravnavo teh težav na nacionalni ravni, bi se morala uporabljati najvišja veleprodajna cena za storitve podatkovnega gostovanja. Zato bi bilo treba naložiti regulativne obveznosti za regulirane storitve podatkovnega gostovanja na veleprodajni ravni, da se vzpostavi ustrežnejše razmerje med veleprodajnimi cenami in osnovnimi stroški zagotavljanja storitve ter da se na maloprodajni ravni zaščitijo interesi uporabnikov gostovanja.

(73) Ponudniki storitev gostovanja uporabniku gostovanja ne bi smeli zaračunati nobene regulirane storitve podatkovnega gostovanja, razen če uporabnik gostovanja predhodno privoli v prejemanje te storitve.

(74) Področje uporabe te uredbe bi moralo zajemati zagotavljanje storitev maloprodajnega podatkovnega gostovanja v Uniji. Posebne značilnosti trgov storitev gostovanja, ki so utemeljevale sprejetje Uredbe (ES) št. 717/2007 in določitev obveznosti mobilnih operaterjev glede zagotavljanja gostujočih govornih klicev in sporočil SMS v Uniji, veljajo tudi za zagotavljanje storitev maloprodajnega podatkovnega gostovanja v Uniji. Podobno kot pri storitvah govornega in SMS gostovanja se tudi storitve podatkovnega gostovanja ne kupujejo ločeno na nacionalni ravni, ampak so samo del širšega maloprodajnega paketa, ki ga uporabniki kupijo pri svojem ponudniku storitev gostovanja, kar omejuje konkurenčnost. Podobno velja, da zaradi čezmejne narave zadevnih storitev nacionalni regulativni organi, odgovorni za zaščito in uveljavljanje interesov mobilnih uporabnikov, ki prebivajo na njihovem ozemlju, ne morejo nadzorovati ravnanja operaterjev obiskanega omrežja v drugih državah članicah.

(75) Dokler strukturni ukrep ne bo zagotovil zadostne konkurence, je v prehodnem obdobju podobno kot pri regulativnih ukrepih, ki se že izvajajo za govorne storitve in storitve SMS, najučinkovitejši in najbolj sorazmeren pristop za ureditev maloprodajnih cen storitev podatkovnega gostovanja v Uniji uvedba zahteve, da morajo ponudniki storitev gostovanja uporabnikom gostovanja ponuditi prehodno evrotarifo za prenos podatkov, ki ni višja od določene najvišje zgornje meje cene. Evrotarifo za prenos podatkov bi bilo treba določiti na varovalni ravni, ki zagotavlja varstvo potrošnikov, dokler strukturni ukrep ne bo začel učinkovati, ter obenem zadostno maržo za ponudnike storitev gostovanja in bolj stvarno odražal tudi osnovne stroške zagotavljanja storitve.

(76) Zato bi morala prehodna evrotarifa za prenos podatkov, ki se lahko ponudi gostujočim porabnikom, odražati primerno maržo glede na stroške zagotavljanja reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ponudnikom storitev gostovanja pa omogočati, da svobodno tekmujejo tako, da izdelajo različne ponudbe in cenovne strukture prilagodijo razmeram na trgu in željam potrošnikov. Tako zgornjo mejo cen bi bilo treba določiti tako visoko, da ne bo izkrivljala konkurenčnih prednosti strukturnih ukrepov in bi lahko bile odstranjene, ko bodo strukturni ukrepi uporabnikom zagotovili konkretne in trajne prihranke. Podobno kot pri pristopu za storitve govornega in SMS gostovanja bi se morala najvišja regulirana cena za prehodno evrotarifo za prenos podatkov glede na predvideno znižanje osnovnih stroškov za zagotavljanje maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja postopno zniževati.

(77) Prehodna evrotarifa za prenos podatkov bi morala samodejno veljati za vsakega novega ali obstoječega uporabnika gostovanja, ki se namerno ni odločil ali se ne odloči za posebno tarifo podatkovnega gostovanja ali paket storitev gostovanja, ki vključuje regulirane storitve podatkovnega gostovanja.

(78) Za zagotovitev, da potrošniki plačajo samo podatkovne storitve, ki jih dejansko uporabijo, ter v izogib težavam s skritimi cenami za potrošnike, ki so se pojavile pri govornih storitvah po uvedbi Uredbe (ES) št. 717/2007 zaradi mehanizmov, ki jih za zaračunavanje uporabljajo ponudniki storitev gostovanja, bi bilo treba prehodno evrotarifo za prenos podatkov zaračunavati po kilobajtih. Takšno zaračunavanje je skladno z mehanizmom zaračunavanja, ki se že uporablja na veleprodajni ravni.

(79) Ponudniki storitev gostovanja lahko ponujajo pošteno vseobsegajočo mesečno pavšalno tarifo, za katero ne veljajo najvišje cene in ki bi lahko obsegala vse storitve gostovanja v Uniji

(80) Za zagotovitev, da bi lahko vsi uporabniki mobilne govorne telefonije izkoristili prednosti, ki izhajajo iz določb te uredbe, bi se morale prehodne zahteve glede maloprodajnih cen uporabljati ne glede na to, ali imajo uporabniki gostovanja predplačniško ali naročniško pogodbo s ponudnikom storitev gostovanja, in ne glede na to, ali ima ponudnik storitev gostovanja svoje lastno omrežje, ali je operater navideznega mobilnega omrežja ali preprodajalec govornih mobilnih storitev.

- (81) Če ponudniki storitev mobilne telefonije v Uniji menijo, da so prednosti medobratovalnosti in povezljivosti med koncema, ki jih uživajo njihovi uporabniki, ogrožene zaradi prenehanja ali možnosti prenehanja njihovih sporazumov o gostovanju z operaterji mobilnega omrežja v drugih državah članicah, ali da svojim uporabnikom niso sposobni zagotoviti storitev v drugi državi članici, ker tam nimajo sklenjenega sporazuma z vsaj enim ponudnikom veleprodajnega dostopa do omrežja, bi morali nacionalni regulativni organi po potrebi uporabiti pooblastila iz člena 5 Direktive o dostopu za zagotovitev primerne dostopa in medomrežnega povezovanja, da omogočijo tako povezljivost med koncema in medobratovalnost storitev, pri tem pa upoštevati cilje iz člena 8 Okvirne direktive, zlasti vzpostavitev popolnoma delujočega notranjega trga za elektronske komunikacijske storitve.
- (82) Za izboljšanje preglednosti maloprodajnih cen storitev gostovanja in zaradi olajšanja odločitve uporabnikov gostovanja glede uporabe njihovih mobilnih naprav v tujini bi morali ponudniki mobilnih komunikacijskih storitev svoje uporabnike gostovanja brezplačno obveščati o cenah gostovanja, ki veljajo zanje, kadar uporabljajo storitve gostovanja v obiskani državi članici. Ker so lahko določene skupine uporabnikov dobro obveščene o cenah gostovanja, bi morali ponudniki storitev gostovanja zagotoviti možnost enostavnega izklopa te samodejne storitve obveščanja. Poleg tega bi morali ponudniki svojim uporabnikom, če se nahajajo v Uniji, aktivno in na zahtevo ter brezplačno zagotavljati dodatne informacije o cenah za minuto, za SMS ali za megabajt prenesenih podatkov (vključno z DDV) za odhodne ali dohodne glasovne klice ter za pošiljanje in sprejemanje sporočil SMS, MMS in drugih podatkovnih komunikacijskih storitev v obiskani državi članici.
- (83) Zaradi preglednosti morajo ponudniki ob sklenitvi naročniškega razmerja in ob vsaki spremembi cen gostovanja zagotoviti informacije o cenah gostovanja, zlasti o evrotarifi za govor, evrotarifi za SMS in evrotarifi za prenos podatkov ter vseobsegajoči pavšalni tarifi, če je ta v njihovi ponudbi. Informacije o cenah gostovanja bi morali ponudniki storitev gostovanja zagotavljati s primernimi sredstvi, kot so računi, internet, televizijski oglasi ali direktna pošta. Vse informacije in ponudbe v zvezi s cenami in značilnostmi storitve bi morale biti jasne, razumljive, morale bi dopuščati primerjavo in biti pregledne. Oglaševanje ponudb za gostovanje in trženje potrošnikom bi moralo biti popolnoma skladno z zakonodajo o varstvu potrošnikov, zlasti z Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) ⁽¹⁾. Ponudniki storitev gostovanja bi morali zagotoviti, da so vsi njihovi uporabniki gostovanja seznanjeni s tem, da so v zadevnem obdobju na voljo regulirane tarife, in tem uporabnikom poslati jasno in nedvoumno pisno obvestilo z opisom pogojev evrotarife za govor, evrotarife za SMS in evrotarife za prenos podatkov in pravice prehoda na te tarife in z njih.
- (84) Poleg tega bi bilo treba uvesti ukrepe za izboljšanje preglednosti maloprodajnih cen vseh storitev podatkovnega gostovanja, da se odpravijo zlasti „presenečenja zaradi visokih računov“, ki ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga, in da se uporabnikom gostovanja zagotovijo potrebni instrumenti za spremljanje in nadzor stroškov storitev podatkovnega gostovanja. Prav tako ne bi smelo biti ovir za razvoj aplikacij ali tehnologij, ki so lahko nadomestek ali alternativa storitvam gostovanja, kot so storitve WiFi.
- (85) Ponudniki storitev gostovanja bi morali svojim uporabnikom gostovanja brezplačno zagotoviti zlasti njihovim potrebam prilagojene informacije o tarifah za storitve podatkovnega gostovanja, ki veljajo za te uporabnike, vsakič, ko ob vstopu v drugo državo prvič uporabijo storitve podatkovnega gostovanja. Te informacije bi bilo treba poslati na njihovo mobilno napravo na način, ki je najprimernejši za preprost sprejem in razumevanje, in tako, da je do njih mogoče ponovno dostopati tudi pozneje.
- (86) Da bi uporabniki lažje razumeli finančne posledice uporabe storitev podatkovnega gostovanja in da bi se jim omogočilo spremljanje in nadzor porabe, bi morali ponudniki storitev gostovanja pred sklenitvijo pogodbe in po njej svoje uporabnike redno obveščati o cenah reguliranih storitev podatkovnega gostovanja. Takšne informacije bi med drugim lahko vključevale približno količino prenesenih podatkov, na primer pri pošiljanju elektronske pošte in slik, brskanju po spletu ter uporabi mobilnih aplikacij.
- (87) Da se preprečijo presenečenja zaradi visokih računov, bi morali ponudniki storitev gostovanja določiti eno ali več finančnih in/ali količinskih zgornjih mej porabe za neporavnane obveznosti za storitve podatkovnega gostovanja, izražene v valuti, v kateri uporabniku gostovanja izdajo račun, ki bi jih morali brezplačno ponuditi vsem svojim uporabnikom gostovanja skupaj z ustreznim opozorilnim obvestilom, v obliki, ki omogoča poznejši ponoven ogled, ko se tej zgornji meji približajo. Ko je ta zgornja meja dosežena, uporabniki ne bi smeli več prejemati teh storitev, oziroma jim jih ne bi smeli več zaračunavati, razen če uporabniki izrecno zahtevajo nadaljnje zagotavljanje teh storitev v skladu s pogoji, navedenimi v opozorilnem obvestilu. V takem primeru bi morali prejeti

⁽¹⁾ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

brezplačno potrditev, v obliki, ki omogoča poznejši ponoven ogled. Uporabniki gostovanja bi morali imeti možnost, da v ustreznem roku izberejo katero koli od teh finančnih ali količinskih zgornjih mej ali pa se odločijo, da ne bodo imeli takšne meje. Uporabnika bi se moralo uvrstiti v sistem privzete meje, razen kadar zahteva drugače.

(88) Ti ukrepi v zvezi s preglednostjo bi morali veljati za minimalne zaščitne ukrepe za uporabnike gostovanja in ne bi smeli ponudnikom storitev gostovanja preprečevati, da bi svojim uporabnikom ponudili druge rešitve, ki prispevajo k predvidljivosti in nadzoru stroškov storitev podatkovnega gostovanja. Veliko ponudnikov storitev gostovanja na primer pripravlja nove pavšalne ponudbe gostovanja na maloprodajni ravni, ki omogočajo podatkovno gostovanje za določeno ceno v določenem obdobju do neke količinske zgornje meje, ki ustreza razumni uporabi. Ponudniki storitev gostovanja razvijajo tudi sisteme, ki omogočajo, da so njihovi uporabniki gostovanja v realnem času obveščeni o svojih skupnih neporavnanih obveznostih za podatkovno gostovanje. Da se zagotovi nemoteno delovanje notranjega trga, bi bilo treba ta razvoj na domačih trgih prenesti v usklajena pravila.

(89) Tudi uporabniki s predplačniškimi tarifami lahko za uporabo storitev podatkovnega gostovanja dobijo izjemno visoke račune. Zato bi se morale določbe o omejenih cenah uporabljati tudi za te uporabnike.

(90) Obstajajo velike razlike med reguliranimi tarifami gostovanja znotraj Unije in tarifami, ki se zaračunajo uporabnikom, ko potujejo izven Unije, in ki so še vedno opazno višje v primerjavi s cenami znotraj Unije. Ker ni doslednega pristopa glede preglednosti in varovalnih ukrepov v zvezi z gostovanjem izven Unije, potrošniki ne poznajo dobro svojih pravic, kar jih pogosto odvrača od uporabe mobilnih storitev v tujini. Uporabniki bi se lahko na podlagi prejetih preglednih informacij odločili ne le o tem, kako uporabljati mobilne naprave med potovanjem v tujini (v Uniji in izven nje), temveč tudi pri izbiri med ponudniki storitev gostovanja. Zato je treba poiskati rešitev za to vprašanje pomanjkanja preglednosti in varstva potrošnikov, in sicer z uporabo nekaterih ukrepov za preglednost in varstvo potrošnikov tudi za storitve gostovanja, ki se zagotavljajo izven Unije. Ti ukrepi bi spodbujali konkurenco in izboljšali delovanje notranjega trga.

(91) Če operater obiskanega omrežja v obiskani državi izven Unije ne dovoli, da bi ponudnik storitev gostovanja

spremljal porabo svojih uporabnikov v realnem času, ponudnik storitev gostovanja ne bi smel biti zavezan zagotavljati najvišje finančne ali količinske zgornje meje porabe, namenjene varstvu uporabnikov.

(92) Nacionalni regulativni organi, ki so pristojni za izvajanje nalog v skladu z regulativnim okvirom za elektronske komunikacije iz leta 2002, bi morali biti pooblaščen za nadziranje in uveljavljanje obveznosti iz te uredbe na svojem ozemlju. Spremljati bi morali tudi spreminjanje cen govornih in podatkovnih storitev za uporabnike gostovanja znotraj Unije, po potrebi vključno s posebnimi stroški, povezanimi z odhodnimi in dohodnimi gostujočimi klici v najbolj oddaljenih območjih Unije in s potrebo ustrezne povrnitve teh stroškov na veleprodajnem trgu, ter da se tehnike usmerjanja prometa ne uporabljajo za omejitve izbire v škodo uporabnikov. Zagotavljati bi morali, da imajo zainteresirane strani na voljo najnovejše informacije o uporabi te uredbe, rezultate tega spremljanja pa objavljati vsakih šest mesecev. Zagotoviti bi bilo treba ločene podatke o uporabnikih – podjetjih, naročnikih in predplačnikih.

(93) Za nacionalno gostovanje v najbolj oddaljenih območjih Unije, kjer se dovoljenja za mobilno telefonijo razlikujejo od tistih, ki se izdajajo za druge dele nacionalnega ozemlja, bi se lahko uporabljalo zniževanje cen, enakovredno tistemu, ki se izvaja na notranjem trgu storitev gostovanja. Izvajanje te uredbe ne bi smelo privedi do manj ugodnega oblikovanja cen za uporabnike storitev nacionalnega gostovanja v primerjavi z uporabniki storitev gostovanja v Uniji. V ta namen lahko nacionalni organi sprejmejo dodatne ukrepe, ki so v skladu s pravom Unije.

(94) Pri določanju pravil glede kazni, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, bi morale države članice med drugim upoštevati možnost, da v skladu z nacionalno zakonodajo ponudniki storitev gostovanja uporabnikom povrnejo stroške zaradi vsake zamude ali oviranja prehoda na alternativnega ponudnika storitev gostovanja.

(95) Ker ciljev te uredbe, tj. vzpostavitve skupnega pristopa, ki bo uporabnikom javnih mobilnih komunikacijskih omrežij zagotavljal, da na potovanjih po Uniji ne bodo plačevali pretiranih cen za storitve gostovanja v Uniji, kar bo povečalo konkurenco med ponudniki storitev gostovanja in tako omogočilo visoko raven varstva potrošnikov, države članice ne morejo doseči zanesljivo, usklajeno in pravočasno in jih je potemtakem mogoče lažje

uresničiti na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

- (96) Regulativne obveznosti v zvezi z veleprodajnimi cenami storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja bi morale veljati, dokler strukturni ukrepi ne bodo začeli učinkovati in dokler na veleprodajnih trgih ne bo razvita zadostna konkurenca. Poleg tega tržni trendi trenutno kažejo, da bodo podatkovne storitve postopoma postale najpomembnejši segment mobilnih storitev in da so veleprodajne storitve podatkovnega gostovanja trenutno najbolj dinamične, pri čemer so cene bistveno nižje od trenutnih reguliranih cen.
- (97) Maloprodajne zgornje meje cen bi bilo treba določiti tako visoko, da ne bodo izkrivljale morebitnih konkurenčnih prednosti strukturnih ukrepov, lahko pa bi se tudi ukinile, ko bodo ti ukrepi začeli učinkovati in omogočili razvoj pravega notranjega trga. Zato bi se morale maloprodajne varnostne zgornje meje cen postopno zniževati in nato prenehati veljati.
- (98) Komisija bi morala pregledati učinkovitost te uredbe glede na njene cilje in njen prispevek k izvajanju regulativnega okvira 2002 za elektronske komunikacije in nemotenemu delovanju notranjega trga. Komisija bi morala v zvezi s tem upoštevati njen učinek na konkurenčni položaj ponudnikov mobilnih komunikacijskih storitev, ki so različno veliki in prihajajo iz različnih delov Unije, razvoj, gibanja in preglednost maloprodajnih in veleprodajnih cen, njihovo povezanost z dejanskimi stroški, v kolikšni meri so se uresničile domneve iz presoje vpliva, priložene tej uredbi, stroške, nastale zaradi izpolnjevanja zahtev, in učinek na naložbe. Komisija bi morala glede na tehnološki napredek preučiti tudi razpoložljivost in kakovost storitev, ki nadomeščajo gostovanje (na primer dostop prek WiFi).
- (99) Za varstvo potrošnikov bi bilo treba ohraniti regulativne obveznosti za veleprodajne in maloprodajne cene storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, in sicer vse dokler se dokončno ne oblikuje konkurenca na maloprodajni in veleprodajni ravni. V ta namen bi morala Komisija do 30. junija 2016 oceniti, ali so bili cilji te uredbe doseženi, vključno s tem, ali so bili strukturni ukrepi v celoti izvedeni in ali je konkurenca na notranjem trgu storitev gostovanja dovolj razvita. Če Komisija ugotovi, da konkurenca ni dovolj razvita, bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predstaviti ustrezne predloge, s katerimi bo zagotovljeno ustrezno varstvo potrošnikov od leta 2017.

- (100) Za zagotovitev stalnega spremljanja storitev gostovanja v Uniji bi morala Komisija po omenjenem pregledu vsaki dve leti pripraviti poročilo za Evropski parlament in Svet, ki vključuje splošen povzetek zadnjih gibanj pri storitvah gostovanja ter vmesno oceno napredka pri doseganju ciljev te uredbe in morebitnih alternativnih možnosti za doseganje teh ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet in področje uporabe

1. Ta uredba uvaja skupni pristop k zagotavljanju, da uporabniki javnih mobilnih komunikacijskih omrežij na potovanjih v Uniji ne plačujejo previsokih cen za storitve gostovanja v Uniji v primerjavi s konkurenčnimi nacionalnimi cenami, ko opravljajo in sprejemajo klice, pošiljajo in sprejemajo sporočila SMS ter uporabljajo paketno komutirane podatkovne komunikacijske storitve, s čimer prispeva k nemotenemu delovanju notranjega trga, hkrati pa dosega visoko raven zaščite potrošnikov, spodbuja konkurenco in preglednost na trgu ter zagotavlja spodbude za inovacije in izbiro potrošnikov.

Določa pravila, ki omogočajo ločitev prodaje reguliranih storitev gostovanja od domačih mobilnih komunikacijskih storitev, ter opredeljuje pogoje za veleprodajni dostop do javnih mobilnih komunikacijskih omrežij za zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja. Določa tudi prehodna pravila za cene, ki jih lahko zaračunajo ponudniki storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja za govorne klice in sporočila SMS, ki izvirajo in se zaključujejo znotraj Unije, ter za paketno komutirane podatkovne komunikacijske storitve, ki jih uporabljajo uporabniki gostovanja med gostovanjem v mobilnem komunikacijskem omrežju znotraj Unije. Uporablja se tako za veleprodajne cene, ki jih zaračunavajo operaterji omrežij, kot tudi za maloprodajne cene, ki jih zaračunavajo ponudniki storitev gostovanja.

2. Ločitev prodaje reguliranih storitev gostovanja od domačih mobilnih komunikacijskih storitev je potreben vmesni ukrep za povečanje konkurence, kar bo znižalo tarife gostovanja za uporabnike in prispevalo k doseganju notranjega trga mobilnih komunikacijskih storitev, na katerem na koncu ne bo več razlikovanja med nacionalnimi tarifami in tarifami gostovanja.

3. Ta uredba določa tudi pravila za povečanje preglednosti cen in boljše obveščanje uporabnikov o cenah storitev gostovanja.

4. Ta uredba predstavlja poseben ukrep v smislu člena 1(5) Okvirne direktive.

5. Najvišje cene iz te uredbe so izražene v eurih.

6. Kadar so najvišje cene iz členov 7, 9, in 12, izražene v valutah, ki niso euro, se začetne mejne cene v teh valutah v skladu z navedenimi členi določijo z uporabo referenčnih menjalnih tečajev, ki jih je Evropska centralna banka 1. maja 2012 objavila v *Uradnem listu Evropske unije*.

Za namene naslednjih mejnih cen iz členov 7(2), 9(1) in 12(1) se spremenjene vrednosti določijo z uporabo referenčnih menjalnih tečajev, objavljenih 1. maja zadevnega koledarskega leta. Za najvišje cene iz členov 7(2), 9(1) in 12(1) se mejne cene v valutah, ki niso euro, po letu 2015 revidirajo letno. Letno revidirane mejne cene v teh valutah se uporabljajo od 1. julija in se določijo z uporabo referenčnih menjalnih tečajev, objavljenih 1. maja istega leta.

7. Kadar so najvišje cene iz členov 8, 10 in 13, izražene v valutah, ki niso euro, se začetne mejne cene v skladu z navedenimi členi v teh valutah določijo z uporabo povprečja referenčnih menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka objavi v *Uradnem listu Evropske unije* 1. marca, 1. aprila in 1. maja 2012.

Za namene naslednjih mejnih cen iz členov 8(2), 10(2) in 13(2), se spremenjene vrednosti določijo z uporabo povprečja referenčnih menjalnih tečajev, objavljenih 1. marca, 1. aprila in 1. maja zadevnega koledarskega leta. Za najvišje cene, ki jih urejajo členi 8(2), 10(2) in 13(2), se mejne cene v valutah, ki niso euro po letu 2015 revidirajo letno. Letno revidirane mejne cene v teh valutah se uporabljajo od 1. julija in se določijo z uporabo povprečja referenčnih menjalnih tečajev, objavljenih 1. marca, 1. aprila in 1. maja istega leta.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Direktive o dostopu, člena 2 Okvirne direktive in člena 2 Direktive o univerzalnih storitvah.

2. Poleg opredelitev pojmov iz odstavka 1 se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „ponudnik storitev gostovanja“ pomeni podjetje, ki uporabniku gostovanja zagotavlja regulirane maloprodajne storitve gostovanja;
- (b) „domači ponudnik“ pomeni podjetje, ki uporabniku gostovanja zagotavlja domače mobilne komunikacijske storitve;
- (c) „alternativni ponudnik storitev gostovanja“ pomeni ponudnika storitev gostovanja, ki ni domači ponudnik;
- (d) „domače omrežje“ pomeni javno komunikacijsko omrežje, ki se nahaja v državi članici in ga uporablja ponudnik

storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja uporabniku gostovanja;

- (e) „obiskano omrežje“ pomeni javno prizemno mobilno komunikacijsko omrežje, nameščeno v državi članici, ki ni država domačega ponudnika storitev uporabniku gostovanja, ki uporabniku gostovanja omogoča, da na podlagi dogovora z operaterjem domačega omrežja opravlja ali sprejema klice, pošilja ali sprejema sporočila SMS ali uporablja paketno komutirane podatkovne komunikacijske storitve;
- (f) „gostovanje v Uniji“ pomeni, da uporabnik gostovanja uporablja mobilno napravo za opravljanje ali sprejemanje klicev znotraj Unije, pošiljanje ali sprejemanje sporočil SMS znotraj Unije ali uporabo paketno komutiranih podatkovnih komunikacijskih storitev, medtem ko je v državi članici, ki ni država, v kateri se nahaja omrežje domačega ponudnika, in sicer na podlagi dogovora med operaterjem domačega omrežja in operaterjem obiskanega omrežja;
- (g) „uporabnik gostovanja“ pomeni uporabnika pri ponudniku reguliranih storitev gostovanja prek javnega prizemnega mobilnega komunikacijskega omrežja, nameščenega v Uniji, katerega pogodba o naročniškem razmerju ali dogovor z navedenim ponudnikom storitev gostovanja dopušča gostovanje v Uniji;
- (h) „regulirani gostujoči klic“ pomeni mobilni govorni telefonski klic, ki ga opravi uporabnik gostovanja ter izvira iz obiskanega omrežja in se zaključuje v javnem komunikacijskem omrežju znotraj Unije, ali ki ga uporabnik gostovanja sprejme ter izvira iz javnega komunikacijskega omrežja znotraj Unije in se zaključuje v obiskanem omrežju;
- (i) „evrotarifa za govor“ pomeni vsako tarifo, ki ne presega najvišje cene, določene v členu 8, ki jo ponudnik storitev gostovanja lahko zaračuna za zagotavljanje reguliranih gostujočih klicev v skladu z navedenim členom;
- (j) „sporočilo SMS“ pomeni pisno sporočilo storitve kratkih sporočil, ki je sestavljeno zlasti iz črk in/ali števil ter se lahko pošilja med mobilnimi in/ali fiksnimi številkami, določenimi v skladu z nacionalnimi načrti številčenja;
- (k) „regulirano gostujoče sporočilo SMS“ pomeni sporočilo SMS, ki ga pošlje uporabnik gostovanja ter izvira iz obiskanega omrežja in se zaključuje v javnem komunikacijskem omrežju znotraj Unije ali ki ga uporabnik gostovanja sprejme ter izvira iz javnega komunikacijskega omrežja znotraj Unije in se zaključuje v obiskanem omrežju;

- (l) „evrotarifa za SMS“ pomeni vsako tarifo, ki ne presega najvišje cene, določene v členu 10, ki jo lahko zaračuna ponudnik storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranih gostujočih sporočil SMS v skladu z navedenim členom;
- (m) „regulirana storitev podatkovnega gostovanja“ pomeni storitev gostovanja, ki omogoča uporabniku gostovanja, da prek svoje mobilne naprave uporablja paketno komutirane podatkovne komunikacijske storitve, medtem ko je povezan z obiskanim omrežjem. Regulirana storitev podatkovnega gostovanja ne vključuje prenosa ali sprejemanja reguliranih gostujočih klicev ali sporočil SMS, vključuje pa prenos in sprejemanje sporočil MMS;
- (n) „evrotarifa za prenos podatkov“ pomeni vsako tarifo, ki ne presega najvišje cene, določene v členu 13, ki jo lahko ponudnik storitev gostovanja zaračuna za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja v skladu z navedenim členom;
- (o) „veleprodajni dostop za gostovanje“ pomeni, da operater mobilnega omrežja zagotavlja neposredni veleprodajni dostop za gostovanje ali dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja;
- (p) „neposredni veleprodajni dostop za gostovanje“ pomeni, da operater mobilnega omrežja da drugemu podjetju na voljo zmogljivosti in/ali storitve pod določenimi pogoji z namenom, da to podjetje zagotavlja regulirane storitve gostovanja za uporabnike gostovanja;
- (q) „dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja“ pomeni, da operater mobilnega omrežja, ki ni operater obiskane omrežja, zagotavlja storitve gostovanja na veleprodajni ravni drugemu podjetju z namenom, da to podjetje zagotavlja regulirane storitve gostovanja za uporabnike gostovanja.

Člen 3

Veleprodajni dostop za gostovanje

1. Operaterji mobilnih omrežij ugodijo vsem razumnim zahtevkom za veleprodajni dostop za gostovanje.
2. Operaterji mobilnih omrežij lahko zahtevke za veleprodajni dostop za gostovanje zavrnejo le na podlagi objektivnih meril.
3. Veleprodajni dostop za gostovanje zajema dostop do vseh omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ustreznih storitev, sistemov programske opreme in informacijskih sistemov, potrebnih za zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja uporabnikom.

4. Za zagotavljanje dostopa do vseh komponent veleprodajnega dostopa za gostovanje iz odstavka 3 se uporabljajo pravila o reguliranih veleprodajnih cenah gostovanja iz členov 7, 9 in 12.

Brez poseganja v prvi pododstavek lahko operaterji mobilnih omrežij pri dostopu za preprodajo veleprodajnega gostovanja zaračunajo poštene in razumne cene za komponente, ki niso zajete v odstavku 3.

5. Operaterji mobilnega omrežja objavijo referenčno ponudbo, pri čemer upoštevajo smernice BEREC iz odstavka 8, in jo dajo na voljo podjetju, ki zahteva veleprodajni dostop za glasovanje. Operaterji mobilnega omrežja najpozneje v enem mesecu, ko prvič prejmejo zahtevek, podjetju, ki zahteva dostop, predložijo osnutek pogodbe za tovrsten dostop, skladen s tem členom. Veleprodajni dostop za gostovanje se odobri v razumnem času, ki ni daljši od treh mesecev po sklenitvi pogodbe. Operaterji mobilnega omrežja, ki prejmejo zahtevek za veleprodajni dostop za gostovanja, in podjetja, ki zahtevajo dostop, se pogajajo v dobri veri.

6. Referenčna ponudba, navedena v odstavku 5, je dovolj podrobna in vključuje vse komponente, potrebne za veleprodajni dostop za gostovanje iz odstavka 3, ter vsebuje opis ponudb, ki se nanašajo na neposredni veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja, in s tem povezane pogoje. Nacionalni regulativni organi po potrebi naložijo spremembe referenčnih ponudb, da bi se izpolnile obveznosti, določene v tem členu.

7. Če želi podjetje, ki zahteva dostop, začeti poslovna pogajanja za vključitev dodatnih komponent, ki niso zajete v referenčni ponudbi, se operaterji mobilnega omrežja odzovejo na tovrstne zahtevke v razumnem času, ki ni daljši od dveh mesecev po prejemu prvotnega zahtevka. Za namene tega odstavka se ne uporabljata odstavka 2 in 5.

8. BEREC po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi in v tesnem sodelovanju s Komisijo do 30. septembra 2012 določi smernice za veleprodajni dostop za gostovanje in tako prispeva k dosledni uporabi tega člena.

9. Odstavki 5 do 7 se uporabljajo od 1. januarja 2013.

Člen 4

Ločena prodaja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Domači ponudniki svojim uporabnikom omogočijo dostop do reguliranih storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, ki jih v paketu ponuja kateri koli alternativni ponudnik storitev gostovanja.

Niti domači ponudnik niti ponudniki storitev gostovanja uporabnikom ne preprečijo dostopa do reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ki jih neposredno v obiskanim omrežju zagotavlja alternativni ponudnik storitev gostovanja.

2. Uporabniki gostovanja lahko kadar koli zamenjajo ponudnika storitev gostovanja. Kadar se uporabnik gostovanja odloči, da bo zamenjal ponudnika storitev gostovanja, se ta zamenjava opravi brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa v najkrajšem možnem času, odvisno od tehnične rešitve, izbrane za implementacijo ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, vendar nikoli pozneje kot v treh delovnih dneh od sklenitve dogovora z novim ponudnikom storitev gostovanja.

3. Odločitev za alternativnega ponudnika storitev gostovanja ali odločitev za menjavo ponudnika storitev gostovanja je za uporabnike brezplačna in je mogoča v vseh tarifnih skupinah. Taka menjava – v primerjavi s prevladujočimi pogoji pred njo – ni pogojena s sklenitvijo naročniškega razmerja ali povezana z dodatnimi stalnimi ali ponavljajočimi se stroški, ki se nanašajo na elemente pogodbe o naročniškem razmerju, ki niso povezani z gostovanjem.

4. Domači ponudniki vse svoje uporabnike gostovanja na jasn, razumljiv in lahko dostopen način obvestijo o možnosti izbire storitev iz prvega pododstavka odstavka 1.

Zlasti ob sklenitvi ali podaljšanju pogodbe o naročniškem razmerju za mobilne komunikacijske storitve domači ponudniki vsem svojim uporabnikom posamično zagotovijo popolne informacije o možnosti izbire alternativnega ponudnika storitev gostovanja in ne ovirajo sklenitve pogodbe o naročniškem razmerju z njim. Uporabniki, ki sklenejo pogodbo o naročniškem razmerju z domačim ponudnikom reguliranih storitev gostovanja, izrecno potrdijo, da so bili obveščeni o tej možnosti. Domači ponudnik preprodajalcem, ki so prodajna mesta domačega ponudnika, ne prepove ponujanja naročniških razmerij za ločene storitve gostovanja pri alternativnih ponudnikih storitev gostovanja, jih pri tem ne ovira in jih od tega ne odvrča.

5. Tehničnih lastnosti reguliranih storitev gostovanja se ne spreminja tako, da bi se razlikovale od tehničnih lastnosti reguliranih storitev gostovanja, vključno s parametri kakovosti, ki so bile uporabniku zagotovljene pred menjavo ponudnika. Kadar menjava ne zadeva vseh reguliranih storitev gostovanja, se te storitve, ki jih menjava ne zadeva, še vedno zagotavljajo po enaki ceni in s čim bolj enakimi tehničnimi lastnostmi, vključno s parametri kakovosti.

6. Ta člen se uporablja od 1. julija 2014.

Člen 5

Izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Domači ponudniki izvajajo ločeno prodajo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, navedeno v členu 4, da lahko uporabniki uporabljajo domače mobilne komunikacijske storitve in ločene regulirane storitve gostovanja. Domači ponudniki ugodijo vsem razumnim zahtevkom za dostop do objektov in naprav ter pripadajočih podpornih storitev, pomembnih za ločeno prodajo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja.

Dostop do objektov in naprav ter podpornih storitev, potrebnih za ločeno prodajo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, vključno s storitvami overjanja uporabnikov, je brezplačen in se uporabnikom neposredno ne zaračuna.

2. Da se zagotovi dosledno in hkratno izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po vsej Uniji, Komisija po posvetovanju z BEREC do 31. decembra 2012 z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila o obveznostih obveščanja, določenih v členu 4(4), in o tehnični rešitvi za izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 6(2) in se uporabljajo od 1. julija 2014.

3. Tehnična rešitev za izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja izpolnjuje naslednja merila:

- (a) prijaznost do potrošnika; potrošnikom je treba zlasti omogočiti, da lahko preprosto in hitro preidejo k alternativnemu ponudniku storitev gostovanja, pri čemer ohranijo obstoječo mobilno številko in uporabljajo isto mobilno napravo;
- (b) zmožnost, da zadovolji zahteve različnih potrošnikov pod konkurenčnimi pogoji, vključno z omogočanjem intenzivne uporabe podatkovnih storitev;
- (c) zmožnost učinkovitega spodbujanja konkurence, upoštevajoč tudi možnosti operaterjev, da izkoristijo svoje infrastrukturne prednosti ali poslovne dogovore;
- (d) stroškovna učinkovitost, upoštevajoč razdelitev stroškov med domačimi ponudniki in alternativnimi ponudniki storitev gostovanja;
- (e) zmožnost učinkovitega uresničevanja obveznosti, navedenih v členu 4(1);
- (f) omogočanje najvišje možne ravni medobratovalnosti;
- (g) prijaznost do uporabnika, zlasti glede tehničnega ravnanja z mobilno napravo ob menjavi omrežij;
- (h) zagotavljanje, da gostovanje uporabnikov iz Unije v tretjih državah ali gostovanja uporabnikov iz tretje države v Uniji ni ovirano;
- (i) zagotavljanje, da se spoštujejo pravila o varstvu zasebnosti, osebnih podatkih, varnosti in celovitosti omrežij ter preglednosti, določena v Okvirni direktivi in posebnih direktivah;
- (j) upoštevanje dejstva, da nacionalni regulativni organi spodbujajo sposobnost končnih uporabnikov, da dostopajo do informacij in jih razširjajo ali uporabljajo programe in storitve po lastni izbiri, v skladu s členom 8(4)(g) Okvirne direktive;
- (k) zagotavljanje, da ponudniki nudijo enake pogoje v enakih okoliščinah.

4. Tehnična rešitev lahko za namene izpolnjevanja meril iz odstavka 3 združuje eno ali več tehničnih modalitet.

5. Komisija po potrebi pooblasti Evropski organ za standardizacijo, da sprejme ustrezne standarde, potrebne za usklajeno izvajanje ločene prodaje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja.

6. Odstavki 1, 3, 4 in 5 tega člena se uporabljajo od 1. julija 2014.

Člen 6

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za komunikacije, ustanovljen s členom 22 Okvirne direktive. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 7

Veleprodajne cene za odhodne regulirane gostujoče klice

1. Povprečna veleprodajna cena, ki jo operater obiskanega omrežja lahko zaračuna uporabnikovemu ponudniku storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranega gostujočega klica, ki izvira iz obiskanega omrežja, med drugim vključno s stroški izvora, prenosa in zaključevanja, od 1. julija 2012 ne presega 0,14 EUR na minuto.

2. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se uporablja med katerima koli operaterjema in se izračuna za dvanajst-mesečno obdobje ali katero koli krajše obdobje, ki še ostaja do konca obdobja uporabe najvišje povprečne veleprodajne cene iz tega odstavka ali do 30. junija 2022. Najvišja povprečna veleprodajna cena se 1. julija 2013 zniža na 0,10 EUR in 1. julija 2014 na 0,05 EUR ter brez poseganja v člen 19 ostane 0,05 EUR do 30. junija 2022.

3. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se izračuna z deljenjem skupnega prejetega prihodka iz gostovanja na veleprodajni ravni s skupnim številom minut gostovanja na veleprodajni ravni, ki jih je zadevni operater dejansko porabil za zagotavljanje gostujočih klicev na veleprodajni ravni znotraj Unije v zadevnem obdobju, ki se izračuna na podlagi sekundnega intervala, pri čemer se upošteva možnost, da operater obiskanega omrežja uporabi začetno najkrajše obdobje zaračunavanja, ki ne presega 30 sekund.

Člen 8

Maloprodajne cene za regulirane gostujoče klice

1. Ponudniki storitev gostovanja vsem svojim uporabnikom gostovanja na jasen in pregleden način omogočijo in aktivno ponujajo evrotarifo za govor iz odstavka 2. Ta tarifa ni pogojena s sklenitvijo naročniškega razmerja ali povezana z drugimi stalnimi ali ponavljajočimi se stroški ter se lahko kombinira s katero koli maloprodajno tarifo.

Ponudniki storitev gostovanja v okviru te ponudbe vse svoje uporabnike gostovanja, ki so se odločili za posebno tarifo ali paket gostovanja, opozorijo na pogoje, ki veljajo za to tarifo ali paket.

2. Od 1. julija 2012 maloprodajna cena (brez DDV) evrotarife za govor, ki jo lahko ponudnik storitev gostovanja zaračuna svojemu uporabniku gostovanja za zagotavljanje reguliranega gostujočega klica, se lahko razlikuje za vsak gostujoči klic, ne presega 0,29 EUR na minuto za vse odhodne klice oziroma 0,08 EUR na minuto za vse dohodne klice. Najvišja maloprodajna cena za odhodne klice se 1. julija 2013 zniža na 0,24 EUR in 1. julija 2014 na 0,19 EUR, najvišja maloprodajna cena za dohodne klice pa se 1. julija 2013 zniža na 0,07 EUR in 1. julija 2014 na 0,05 EUR. Brez poseganja v člen 19 te najvišje maloprodajne cene za evrotarifo za govor ostanejo veljavne do 30. junija 2017.

Ponudniki storitev gostovanja svojim uporabnikom gostovanja ne zaračunajo sprejemanja gostujočega govornega sporočila. To ne posega v druge veljavne cene, na primer za poslušanje tovrstnih sporočil.

Vsi ponudniki storitev gostovanja zaračunajo svojim uporabnikom gostovanja zagotavljanje katerih koli reguliranih gostujočih odhodnih ali dohodnih klicev, za katere se uporablja evrotarifa za govor, na podlagi sekundnega intervala.

Ponudnik storitev gostovanja lahko za odhodne klice, za katere velja evrotarifa za govor, uporabi začetno najkrajše obdobje zaračunavanja, ki ne presega 30 sekund.

3. Ponudniki storitev gostovanja samodejno uporabljajo evrotarifo za govor za vse obstoječe uporabnike gostovanja, razen za tiste, ki so se že namerno odločili za posebno tarifo ali paket gostovanja, na podlagi katerega so upravičeni do drugačne tarife za regulirane gostujoče klice, kot bi jo imeli, če take odločitve ne bi sprejeli.

4. Ponudniki storitev gostovanja uporabljajo evrotarifo za govor za vse nove uporabnike gostovanja, ki se namerno ne odločijo za drugačno tarifo gostovanja ali tarifni paket za storitve gostovanja, ki vključuje drugačno tarifo za regulirane gostujoče klice.

5. Vsak uporabnik gostovanja lahko zahteva, da se zanj začne ali preneha uporabljati evrotarifa za govor. Vsaka taka menjava se opravi brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahtevka, in ne sme biti vezana s pogoji ali omejitvami, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja, razen če uporabnik gostovanja, ki je sklenil naročniško razmerje za poseben paket gostovanja, ki vključuje več kot eno regulirano storitev gostovanja, želi, da se začne zanj uporabljati evrotarifa za govor, pri čemer lahko ponudnik storitev gostovanja zahteva, da se zadevni uporabnik odpove ugodnostim drugih elementov zadevnega paketa. Ponudnik storitev gostovanja lahko tako menjavo odloži do izteka najkrajšega določenega obdobja veljavnosti prejšnje tarife gostovanja, ki ni daljše od dveh mesecev. Evrotarifa za govor se lahko vedno kombinira z evrotarifno za SMS in evrotarifno za prenos podatkov.

Člen 9

Veleprodajne cene za regulirana gostujoča sporočila SMS

1. Od 1. julija 2012 povprečna veleprodajna cena, ki jo operater obiskanega omrežja lahko zaračuna za zagotavljanje reguliranega gostujočega sporočila SMS, ki izvira iz tega obiskanega omrežja, ne presega 0,03 EUR na sporočilo SMS. Najvišja povprečna veleprodajna cena se 1. julija 2013 zniža na 0,02 EUR ter brez poseganja v člen 19 ostane 0,02 EUR do 30. junija 2022.

2. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se uporablja med katerima koli operaterjema in se izračuna za dvanajst-mesečno obdobje oziroma katero koli krajše obdobje do 30. junija 2022.

3. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se izračuna z deljenjem skupnega veleprodajnega prihodka, ki ga prejme operater obiskanega omrežja ali operater domačega omrežja za izvor in prenos reguliranih gostujočih sporočil SMS v Uniji v zadevnem obdobju, s skupnim številom takih sporočil SMS, ki so poslana in prenesena v imenu zadevnega ponudnika storitev gostovanja ali operaterja domačega omrežja v tem obdobju.

4. Operater obiskanega omrežja ponudniku storitev gostovanja ali operaterju domačega omrežja uporabnika gostovanja zaračuna le stroške iz odstavka 1 in nobenih drugih stroškov za zaključitev reguliranega gostujočega sporočila SMS, poslanega uporabniku gostovanja med gostovanjem v njegovem obiskanem omrežju.

Člen 10

Maloprodajne cene za regulirana gostujoča sporočila SMS

1. Ponudniki storitev gostovanja vsem svojim uporabnikom gostovanja na jasn in pregleden način dajo na voljo in aktivno ponujajo evrotarifno za SMS iz odstavka 2. Evrotarifa za SMS ni pogojena s sklenitvijo naročniškega razmerja ali povezana z drugimi stalnimi ali ponavljajočimi se stroški ter se lahko kombinira s katero koli maloprodajno tarifo v skladu z drugimi določbami iz tega člena.

2. Od 1. julija 2012 se lahko maloprodajna cena (brez DDV) evrotarife za SMS, ki jo lahko ponudnik storitev gostovanja zaračuna svojemu uporabniku gostovanja za zagotavljanje reguliranih gostujočih sporočil SMS, ki jih pošlje ta uporabnik gostovanja, razlikuje za vsako regulirano gostujoče sporočilo SMS, in ne presega 0,09 EUR. Ta najvišja cena se 1. julija 2013 zniža na 0,08 EUR in od 1. julija 2014 na 0,06 EUR ter brez poseganja v člen 19 ostane 0,06 EUR do 30. junija 2017.

3. Ponudniki storitev gostovanja svojim uporabnikom gostovanja ne zaračunajo sprejema reguliranega gostujočega sporočila SMS.

4. Ponudniki storitev gostovanja samodejno uporabljajo evrotarifno za SMS za vse obstoječe uporabnike gostovanja, razen za tiste, ki so se že namerno odločili za posebno tarifo ali paket gostovanja, na podlagi katerega so upravičeni do drugačne tarife za regulirana gostujoča sporočila SMS, kot bi jo imeli, če take odločitve ne bi sprejeli.

5. Ponudniki storitev gostovanja uporabljajo evrotarifno za SMS za vse nove uporabnike gostovanja, ki se ne odločijo namerno za drugačno tarifo za gostujoča sporočila SMS ali tarifni paket za gostujoče storitve, ki vključuje drugačno tarifo za regulirana gostujoča sporočila SMS.

6. Vsak uporabnik gostovanja lahko kadar koli zahteva, da se zanj začne ali preneha uporabljati evrotarifa za SMS. Vsaka taka menjava mora biti opravljena brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahtevka, in ne sme biti vezana s pogoji ali omejitvami, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja in ne na gostovanje. Ponudnik storitev gostovanja lahko tako menjavo odloži do izteka določenega najkrajšega obdobja veljavnosti prejšnje tarife gostovanja, ki ni daljše od dveh mesecev. Evrotarifa za SMS se lahko vedno kombinira z evrotarifno za govor in evrotarifno za prenos podatkov.

Člen 11

Tehnične značilnosti reguliranih gostujočih sporočil SMS

Noben ponudnik storitev gostovanja, domači ponudnik, operater domačega omrežja ali operater obiskanega omrežja ne spremeni tehničnih značilnosti reguliranih gostujočih sporočil SMS tako, da se razlikujejo od tehničnih značilnosti sporočil SMS, ki se zagotavljajo na njegovem domačem trgu.

Člen 12

Veleprodajne cene reguliranih storitev podatkovnega gostovanja

1. Od 1. julija 2012 povprečna veleprodajna cena, ki jo operater obiskanega omrežja lahko zaračuna domačemu operaterju uporabnika gostovanja za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja prek tega obiskanega omrežja, ne presega varnostne meje 0,25 EUR za megabajt prenesenih podatkov. Od 1. julija 2013 se varovalna meja zniža na 0,15 EUR za megabajt prenesenih podatkov, od 1. julija 2014 pa na

0,05 EUR za megabajt prenesenih podatkov ter brez poseganja v člen 19 ostane 0,05 EUR za megabajt prenesenih podatkov do 30. junija 2022.

2. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se uporablja med katerima koli operaterjema in se izračuna za dvanajst-mesečno obdobje oziroma katero koli krajše obdobje do 30. junija 2022.

3. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se izračuna z deljenjem skupnega veleprodajnega prihodka, ki ga operater obiskanega ali domačega omrežja prejme za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja v zadevnem obdobju, s skupnim številom megabajtov podatkov, dejansko porabljenih pri zagotavljanju teh storitev v tem obdobju, zaračunanih na podlagi kilobajtnega intervala, v imenu zadevnega ponudnika storitev gostovanja ali operaterja domačega omrežja v tem obdobju.

Člen 13

Maloprodajne cene reguliranih storitev podatkovnega gostovanja

1. Ponudniki storitev gostovanja vsem uporabnikom gostovanja na jasen in pregleden način dajo na voljo in aktivno ponujajo evrotarifo za prenos podatkov iz odstavka 2. Ta evrotarifa za prenos podatkov ni pogojena s sklenitvijo naročniškega razmerja ali povezana z drugimi stalnimi ali ponavljajočimi se stroški ter se lahko kombinira s katero koli maloprodajno tarifo.

Ponudniki storitev gostovanja v okviru te ponudbe tiste uporabnike gostovanja, ki so se že odločili za posebno tarifo ali paket gostovanja, opozorijo na pogoje, ki veljajo za to tarifo ali paket.

2. Od 1. julija 2012 maloprodajna cena (brez DDV) evrotarife za prenos podatkov, ki jo lahko ponudnik storitev gostovanja zaračuna svojemu uporabniku gostovanja za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ne presega 0,70 EUR za porabljen megabajt. Najvišja maloprodajna cena za uporabljene podatke se 1. julija 2013 zniža na 0,45 EUR za porabljen megabajt ter 1. julija 2014 na 0,20 EUR za porabljen megabajt ter brez poseganja v člen 19 ostane 0,20 EUR za porabljen megabajt do 30. junija 2017.

Vsak ponudnik storitev gostovanja uporabnikom gostovanja zaračuna zagotavljanje vseh reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, za katere se uporablja evrotarifa za prenos podatkov, na podlagi kilobajtnega intervala, razen za sporočila iz multimedijskega sporočilnega sistema (MMS), za katera lahko zaračuna na enoto. V takem primeru maloprodajna cena, ki jo ponudnik storitev gostovanja lahko zaračuna uporabniku gostovanja za prenos ali sprejem gostujočih sporočil MMS, ne presega najvišje maloprodajne cene iz prvega pododstavka.

3. Ponudniki storitev gostovanja od 1. julija 2012 samodejno uporabljajo evrotarifo za prenos podatkov za vse obstoječe uporabnike gostovanja, razen za tiste, ki so se že namerno odločili za posebno tarifo gostovanja ali ki že plačujejo tarifo, ki je očitno nižja od evrotarife za prenos podatkov, ali ki so se že odločili za paket, na podlagi katerega so upravičeni do drugačne tarife za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, kot bi jo imeli, če se zanj ne bi odločili.

4. Ponudniki storitev gostovanja od 1. julija 2012 uporabljajo evrotarifo za prenos podatkov za vse nove uporabnike gostovanja, ki se niso namerno odločili za drugačno tarifo za podatkovno gostovanje ali tarifni paket za gostujoče storitve, ki vključuje drugačno tarifo za regulirane storitve podatkovnega gostovanja.

5. Vsak uporabnik gostovanja lahko v skladu s svojimi pogodbenimi pogoji kadar koli zahteva, da se zanj začne ali preneha uporabljati evrotarifa za prenos podatkov. Vsaka taka menjava se opravi brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahtevka in ne sme biti vezana s pogoji ali omejitvami, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja in ne na gostovanje v Uniji. Ponudnik storitev gostovanja lahko tako menjavo odloži do izteka določenega najkrajšega obdobja veljavnosti prejšnje tarife gostovanja, ki ni daljše od dveh mesecev. Evrotarifa za prenos podatkov se lahko vedno kombinira z evrotarifo za sporočila SMS in evrotarifo za govor.

6. Ponudniki storitev gostovanja do 30. junija 2012 vsakega svojega uporabnika gostovanja posebej na jasen in razumljiv način ter na trajnem nosilcu podatkov obvestijo o evrotarifi za prenos podatkov, ki se bo uporabljala najpozneje od 1. julija 2012 za vse uporabnike gostovanja, ki se niso namerno odločili za posebno tarifo ali paket, ki se uporablja za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, in o pravici do menjave v skladu z odstavkom 5.

Člen 14

Preglednost maloprodajnih cen za gostujoče klice in sporočila SMS

1. Da se uporabnike gostovanja opozori na dejstvo, da se jim bodo za opravljanje ali sprejemanje klicev ali pošiljanje sporočil SMS zaračunale cene gostovanja, vsak ponudnik storitev gostovanja uporabniku – razen če uporabnik obvesti ponudnika storitev gostovanja, da te storitve ne potrebuje – ob vstopu v državo članico, ki ni država njegovega domačega ponudnika, prek sporočilne storitve samodejno ter brez nepotrebnega odlaganja in brezplačno zagotovi osnovne, njegovim potrebam prilagojene informacije o cenah gostovanja (vključno z DDV), ki se zaračunajo za opravljanje in sprejemanje klicev ter pošiljanje sporočil SMS zadevnega uporabnika v obiskani državi članici.

Te osnovne, uporabnikovim potrebam prilagojene informacije o cenah vključujejo najvišje cene (v valuti njegovega domačega računa, ki ga pošlje domači ponudnik uporabnika), ki bi lahko bile zaračunane uporabniku v skladu z njegovo tarifno shemo za:

- (a) regulirane gostujoče odhodne klice v obiskani državi članici in v državo članico njegovega domačega ponudnika ter za regulirane gostujoče dohodne klice in
- (b) pošiljanje reguliranih gostujočih sporočil SMS med nahajanjem v obiskani državi članici.

Prav tako vključujejo brezplačno številko iz odstavka 2 za pridobitev podrobnejših informacij in informacij o možnosti dostopa do storitev v sili z brezplačnim klicem na evropsko številko za klic v sili 112.

Pri vsakem sporočilu lahko uporabnik ponudnika storitev gostovanja brezplačno in enostavno obvesti, da ne potrebuje samodejne sporočilne storitve. Uporabnik, ki sporoči, da ne potrebuje samodejne sporočilne storitve, ima pravico, da od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno ponovno zahteva to storitev.

Ponudniki storitev gostovanja slepim ali slabovidnim uporabnikom na zahtevo prek govornega klica samodejno in brezplačno zagotovijo osnovne in njim prilagojene informacije o cenah iz prvega pododstavka.

Prvi, drugi, četrty in peti pododstavek se uporabljajo tudi za govorne in SMS storitve gostovanja, ki jih uporabljajo uporabniki gostovanja med potovanjem zunaj Unije, zagotavlja pa jih ponudnik storitev gostovanja.

2. Poleg odstavka 1 imajo uporabniki, ne glede na to, kje v Uniji se nahajajo, pravico z govornim klicem ali s storitvijo SMS brezplačno zahtevati in prejeti podrobnejše in njihovim potrebam prilagojene informacije o cenah gostovanja, ki veljajo v obiskanem omrežju za govorne klice in sporočila SMS, ter informacije o ukrepih v zvezi s preglednostjo, ki se uporabljajo na podlagi te uredbe. Za takšne zahteve se uporabi brezplačna številka, ki jo za ta namen določi ponudnik storitev gostovanja. Obveznosti iz odstavka 1 ne veljajo za naprave, ki nimajo funkcije SMS.

3. Ponudniki storitev gostovanja ob sklenitvi naročniškega razmerja zagotovijo vsem uporabnikom vse informacije o javnih cenah gostovanja, zlasti o evrotarifi za govor in evrotarifi za SMS. Poleg tega svojim uporabnikom gostovanja brez nepotrebne odlašanja zagotovijo najnoveše informacije o javnih cenah gostovanja, kadar se te cene spremenijo.

Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so vsi njihovi uporabniki gostovanja seznanjeni z možnostjo uporabe evrotarife za govor in evrotarife za SMS. Vsem uporabnikom gostovanja na jasn in nepristranski način sporočijo zlasti pogoje v zvezi z evrotarifo za govor in pogoje v zvezi z evrotarifo za SMS. Nato v razumnih intervalih pošiljajo obvestila o tem vsem uporabnikom, ki so se odločili za drugo tarifo.

Te informacije so dovolj podrobne, da lahko uporabniki presodijo, ali bi bil prehod na evrotarifo zanje ugoden.

4. Ponudniki storitev gostovanja svojim uporabnikom zagotovijo informacije o tem, kako se lahko izognejo nenamernemu gostovanju v obmejnih regijah. Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo razumne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da njihovim uporabnikom ni treba plačevati za nenamerni dostop do storitev gostovanja, kadar so v domači državi članici.

Člen 15

Preglednost in zaščitni mehanizmi za maloprodajne storitve podatkovnega gostovanja

1. Ponudniki storitev gostovanja zagotovijo, da so njihovi uporabniki gostovanja pred sklenitvijo pogodbe in po njej ustrezno obveščeni o cenah, ki veljajo za uporabo reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, na način, ki uporabnikom omogoča, da razumejo finančne posledice take uporabe ter da spremljajo in nadzirajo svoje izdatke za regulirane storitve podatkovnega gostovanja v skladu z odstavkoma 2 in 3.

Ponudniki storitev gostovanja svoje uporabnike po potrebi pred sklenitvijo pogodbe obvestijo in jih tudi po sklenitvi pogodbe redno obveščajo o nevarnosti samodejne in nenadzorovane vključitve podatkovnega gostovanja ter snemanja podatkov. Ponudniki storitev gostovanja poleg tega svoje uporabnike brezplačno ter jasno in razumljivo obvestijo, kako naj izklopijo te samodejne vključitve podatkovnega gostovanja, ter se tako izognejo nenadzorovani uporabi storitev podatkovnega gostovanja.

2. Ponudnik storitev gostovanja s samodejnim sporočilom obvesti uporabnika gostovanja, da slednji gostuje in zagotovi uporabnikovim potrebam prilagojene osnovne informacije o cenah (v valuti njegovega domačega računa, ki ga pošlje domači ponudnik uporabnika), izraženih v ceni na megabajt, za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja temu uporabniku gostovanja v zadevni državi članici, razen če uporabnik obvesti svojega ponudnika storitev gostovanja, da takih informacij ne potrebuje.

Take uporabnikom potrebam prilagojene osnovne informacije o tarifah se pošljejo na mobilno napravo uporabnika gostovanja, na primer s sporočilom SMS, po elektronski pošti ali s pojavnim oknom na mobilni napravi, vsakič ko uporabnik gostovanja vstopi v državo članico, ki ni država njegovega domačega ponudnika, in prvič uporabi storitev podatkovnega gostovanja v tej državi članici. Zagotovijo se brezplačno, ko uporabnik gostovanja prvič uporabi regulirano storitev podatkovnega gostovanja, z uporabo primernih sredstev, prilagojenih lažjemu prejemanju in razumevanju informacij.

Uporabnik, ki je obvestil svojega ponudnika storitev gostovanja, da ne potrebuje samodejnih informacij o tarifah, ima pravico, da od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno ponovno zahteva to storitev.

3. Vsak ponudnik storitev gostovanja vsem svojim uporabnikom gostovanja omogoči, da se namerno in brezplačno odločijo za možnost prejemanja informacij o skupnem seštevku porabe, izražene v količini podatkov ali valuti, v kateri se izdajajo računi uporabniku gostovanja za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, ki bo zagotovila, da skupna poraba reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, z izjemo MMS, za katere se zaračunava po enoti, brez izrecnega soglasja uporabnika v določenem obdobju uporabe ne preseže določene finančne meje.

V ta namen ponudnik storitev gostovanja zagotovi eno ali več finančnih zgornjih mej za določena obdobja uporabe pod pogojem, da je uporabnik vnaprej obveščen o ustrežajočih količinah podatkov. Ena od teh mej (privzeta finančna meja) je blizu, vendar ne presega 50 EUR neporavnanih obveznosti na mesečno obračunsko obdobje (brez DDV).

Ponudnik storitev gostovanja lahko namesto tega določi meje, izražene v količini podatkov, pod pogojem, da je uporabnik vnaprej obveščen o ustrežajočih finančnih zneskih. Ena od teh mej (privzeta količinska meja) ustreza finančnemu znesku, ki ne presega 50 EUR neporavnanih obveznosti na mesečno obračunsko obdobje (brez DDV).

Ponudnik storitev gostovanja lahko poleg tega svojim uporabnikom gostovanja ponudi druge meje z različnimi, tj. višjimi ali nižjimi, mesečnimi finančnimi zgornjimi mejami.

Privzeta meja iz drugega in tretjega pododstavka velja za vse uporabnike, ki se niso odločili za drugo mejo.

Vsak ponudnik storitev gostovanja zagotovi tudi, da se na mobilno napravo uporabnika gostovanja, na primer s sporočilom SMS, po elektronski pošti ali s pojavnim oknom na

računalniku, pošlje ustrezno obvestilo, ko poraba storitev podatkovnega gostovanja doseže 80 % dogovorjene finančne ali količinske meje. Vsak uporabnik ima pravico od ponudnika storitev gostovanja zahtevati prekinitev pošiljanja takšnih obvestil, prav tako pa lahko od ponudnika kadar koli brezplačno zahteva, naj začne to storitev ponovno zagotavljati.

Če bi bila ta finančna ali količinska meja drugače presežena, se na mobilno napravo uporabnika gostovanja pošlje obvestilo. V tem obvestilu je naveden postopek, ki ga mora upoštevati uporabnik, če želi še naprej uporabljati te storitve, in stroške, povezane z vsako dodatno porabljenim enoto. Če se uporabnik gostovanja ne odzove v skladu s prejetim obvestilom, mu ponudnik storitev gostovanja takoj preneha zagotavljati in zaračunavati regulirane storitve podatkovnega gostovanja, dokler uporabnik gostovanja ne zahteva nadaljnjega ali ponovnega zagotavljanja teh storitev.

Kadar koli se uporabnik gostovanja odloči za uporabo ali prenehanje uporabe funkcije „finančne ali količinske meje“, se ta sprememba opravi brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahtevka in ne sme biti vezana s pogoji ali omejitvami, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja.

4. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata za naprave vrste strojstroj, ki uporabljajo mobilno podatkovno komunikacijo.

5. Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo razumne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da njihovim uporabnikom ni treba plačevati nenamernih storitev gostovanja, kadar so v domači državi članici. Ti ukrepi vključujejo obveščanje uporabnikov o tem, kako se izogniti nenamernemu dostopu do storitev gostovanja v obmejnih regijah.

6. Z izjemo odstavka 5 in pod pogoji iz drugega in tretjega pododstavka tega odstavka se ta člen uporablja tudi za storitve podatkovnega gostovanja, ki jih uporabniki gostovanja uporabljajo med potovanjem zunaj Unije, zagotavlja pa jih ponudnik storitev gostovanja.

Kadar uporabnik izbere možnost iz prvega pododstavka odstavka 3, se zahteve iz odstavka 3 ne uporabljajo, če operater obiskanega omrežja v obiskani državi zunaj Unije ne dovoli, da bi ponudnik storitev gostovanja spremljal porabo svojih uporabnikov v realnem času.

V takem primeru je uporabnik ob vstopu v tako državo brez nepotrebnega odlašanja in brezplačno s sporočilom SMS obveščen, da podatki o skupni porabi in jamstvo, da določena finančna meja ne bo presežena, nista na voljo.

Člen 16

Nadzor in uveljavljanje

1. Nacionalni regulativni organi spremljajo in nadzirajo skladnost s to uredbo na svojem ozemlju.

2. Nacionalni regulativni organi poskrbijo, da so najnoveše informacije o uporabi te uredbe, zlasti členov 7, 8, 9, 10, 12 in 13, javno dostopne ter da jih lahko zainteresirane strani pridobijo brez težav.

3. Nacionalni regulativni organi za pripravo na pregled iz člena 19 spremljajo spreminjanje veleprodajnih in maloprodajnih cen zagotavljanja govornih in podatkovnih komunikacijskih storitev uporabnikom gostovanja, vključno s storitvijo SMS in MMS, tudi v najbolj oddaljenih regijah, navedenih v členu 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Nacionalni regulativni organi so pozorni na poseben primer nenamernega gostovanja v obmejnih regijah sosednjih držav članic in spremljajo, ali se tehnike za usmerjanje prometa uporabljajo na škodo uporabnikov.

Nacionalni regulativni organi spremljajo in zbirajo podatke o nenamernem gostovanju ter sprejmejo ustrezne ukrepe.

4. Nacionalni regulativni organi so pooblaščen, da od podjetij, za katera veljajo obveznosti po tej uredbi, zahtevajo, da zagotovijo vse informacije, ki so pomembne za izvajanje in izvrševanje te uredbe. Ta podjetja takšne informacije na zahtevo zagotovijo hitro ter v zahtevanem roku in v skladu s stopnjo podrobnosti, ki jo zahteva nacionalni regulativni organ.

5. Nacionalni regulativni organi lahko posredujejo na lastno pobudo, da bi zagotovili skladnost s to uredbo. Zlasti po potrebi uporabijo pooblastila iz člena 5 Direktive o dostopu, da zagotovijo ustrezen dostop in medomrežno povezovanje za zagotovitev poveztivosti med koncema in medobratovalnosti storitev gostovanja, na primer kadar si uporabniki ne morejo izmenjavati reguliranih gostujočih sporočil SMS z uporabniki prizemnega javnega mobilnega komunikacijskega omrežja v drugi državi članici, ker ni bil sklenjen dogovor, ki bi omogočal dostavo teh sporočil.

6. Če nacionalni regulativni organ ugotovi kršitev obveznosti, določenih v tej uredbi, je pooblaščen, da zahteva takojšnje prenehanje take kršitve.

Člen 17

Reševanje sporov

1. Pri sporih glede obveznosti, določenih v tej uredbi, med podjetji, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve v državi članici, se uporabljajo postopki za reševanje sporov, določeni v členih 20 in 21 Okvirne direktive.

2. Pri nerešenem sporu, v katerega je vpleten potrošnik ali končni uporabnik in zadeva vprašanje, ki spada v področje uporabe te uredbe, države članice zagotovijo, da so na voljo izvensodni postopki za reševanje sporov, določeni v členu 34 Direktive o univerzalnih storitvah.

Člen 18

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o teh določbah do 30. junija 2013 in jo takoj obvestijo tudi o vseh poznejših spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 19

Pregled

1. Komisija pregleda delovanje te uredbe in po javnem posvetovanju poroča Evropskemu parlamentu in Svetu do 30. junija 2016. Komisija zlasti oceni, ali so bili doseženi cilji te uredbe. Komisija pri tem med drugim pregleda:

- (a) ali je konkurenca dovolj razvita, da je upravičena ukinitve najvišjih maloprodajnih cen;
- (b) ali bo konkurenca zadoščala za odstranitev najvišjih veleprodajnih cen;
- (c) razvoj in pričakovane prihodnje trende veleprodajnih in maloprodajnih cen zagotavljanja govornih in podatkovnih komunikacijskih storitev ter storitev SMS uporabnikom gostovanja v primerjavi s cenami mobilnih komunikacijskih storitev na domači ravni v državah članicah, in sicer ločeno za predplačnike in naročnike, ter kakovost in hitrost teh storitev;
- (d) razpoložljivost in kakovost storitev, vključno s storitvami, ki lahko nadomestijo storitve govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, zlasti glede na tehnološki napredek;
- (e) koristi, ki so jih imeli potrošniki zaradi realnega znižanja cen storitev gostovanja, razpon tarif in proizvodov, ki so na voljo potrošnikom z različnimi klicnimi vzorci, razlike med tarifami za gostovanje in nacionalnimi tarifami, kar vključuje razpoložljivost ponudb, ki imajo za nacionalne storitve in storitve gostovanja samo eno tarifo;
- (f) stopnjo konkurence na maloprodajnem in veleprodajnem trgu, zlasti konkurenčni položaj manjših, neodvisnih ali novih operaterjev, vključno z učinki poslovnih dogovorov na konkurenco in stopnjo medsebojne povezanosti med operaterji;

(g) v kakšnem obsegu je izvajanje strukturnih ukrepov, predvidenih v členih 3 in 4, vplivalo na razvoj konkurence na notranjem trgu za storitve gostovanja in ali se je zaradi tega izničila razlika med tarifami za gostovanje in nacionalnimi tarifami;

(h) v kakšnem obsegu je stopnja najvišjih veleprodajnih in maloprodajnih cen zagotovila ustrezno varstvo pred previsokimi cenami za uporabnike ter hkrati omogočila razvoj konkurence na notranjem trgu za storitve gostovanja.

2. Če je iz poročila razvidno, da strukturni ukrepi iz te uredbe niso bili zadostni, da bi se na notranjem trgu za storitve gostovanja spodbudilo konkurenco v korist vseh evropskih potrošnikov, ali da se razlika med tarifami za gostovanje in nacionalnimi tarifami ni izničila, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ustrezne predloge za odpravo tega položaja ter posledično oblikovanje notranjega trga mobilnih komunikacijskih storitev, na katerem na koncu ne bo razlik med nacionalnimi tarifami in tarifami za gostovanje. Komisija predvsem preuči, ali je potrebno:

- (a) določiti dodatne tehnične in strukturne ukrepe;
- (b) prilagoditi strukturne ukrepe;
- (c) podaljšati veljavnost in morebiti pregledati stopnjo najvišjih maloprodajnih cen, predvideno v členih 8, 10 in 13;
- (d) spremeniti veljavnosti ali pregledati stopnjo najvišjih veleprodajnih cen, predvideno v členih 7, 9 in 12;
- (e) določiti morebitne druge potrebne zahteve, tudi zahtevo, da med tarifami za gostovanje in nacionalnimi tarifami ni razlik.

3. Poleg tega Komisija po poročilu iz odstavka 1 Evropskemu parlamentu in Svetu vsaki dve leti predloži poročilo. Vsako poročilo vključuje povzetek spremljanja zagotavljanja

storitev gostovanja v Uniji ter oceno o napredku pri izpolnjevanju ciljev te uredbe, med drugim pri zadevah iz odstavkov 1 in 2.

4. Da bi lahko ocenil razvoj konkurence na trgih gostovanja v Uniji, BEREC redno zbira podatke nacionalnih regulativnih organov o razvoju maloprodajnih in veleprodajnih cen storitev govornega, SMS in podatkovnega gostovanja. Te podatke najmanj dvakrat letno sporoči Komisiji. Komisija jih objavi.

BEREC prav tako vsako leto zbere podatke nacionalnih regulativnih organov o preglednosti in primerljivosti različnih tarif, ki jih operaterji ponujajo svojim uporabnikom. Komisija objavi te podatke in ugotovitve.

Člen 20

Zahteve po obveščanju

Države članice obvestijo Komisijo o identiteti vseh nacionalnih regulativnih organov, odgovornih za opravljanje nalog na podlagi te uredbe.

Člen 21

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 717/2007 se v skladu s Prilogo I razveljavi z učinkom od 1. julija 2012.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje kot sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 22

Začetek in prenehanje veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in njene določbe se uporabljajo od tega dneva, razen če je drugače določeno v določenih členih.

Veljati preneha 30. junija 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 13. junija 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

*PRILOGA I***Razveljavljena uredba s svojimi spremembami**

(iz člena 21)

Uredba (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 171, 29.6.2007, str. 32).

Uredba (ES) št. 544/2009 Evropskega parlamenta in Sveta samo člen 1
(UL L 167, 29.6.2009, str. 12).

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 717/2007	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
—	Člen 1(2)
Člen 1(2)	Člen 1(3)
Člen 1(3)	Člen 1(4)
Člen 1(4) prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 1(5)
Člen 1(4) prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 1(6) prvi pododstavek Člen 1(7) prvi pododstavek
Člen 1(4) drugi pododstavek, prvi stavek	Člen 1(6) drugi pododstavek, prvi stavek Člen 1(7) drugi pododstavek, prvi stavek
Člen 1(4) drugi pododstavek, drugi stavek	Člen 1(6) drugi pododstavek, drugi in tretji stavek Člen 1(7) drugi pododstavek, drugi in tretji stavek
Člen 2(1)	Člen 2(1)
Člen 2(2), uvodni stavek	Člen 2(2), uvodni stavek
Člen 2(2), točka (a)	Člen 2(2), točka (i)
Člen 2(2), točka (b)	Člen 2(2), točka (a)
—	Člen 2(2), točka (b)
—	Člen 2(2), točka (c)
Člen 2(2), točka (c)	Člen 2(2), točka (d)
Člen 2(2), točka (g)	Člen 2(2), točka (e)
Člen 2(2), točka (d)	Člen 2(2), točka (f)
Člen 2(2), točka (f)	Člen 2(2), točka (g)
Člen 2(2), točka (e)	Člen 2(2), točka (h)
Člen 2(2), točka (i)	Člen 2(2), točka (j)
Člen 2(2), točka (j)	Člen 2(2), točka (k)
Člen 2(2), točka (h)	Člen 2(2), točka (l)
Člen 2(2), točka (k)	Člen 2(2), točka (m)
—	Člen 2(2), točka (n)
—	Člen 2(2), točka (o)
—	Člen 2(2), točka (p)
—	Člen 2(2), točka (q)
—	Člen 3, 4, 5 in 6
Člen 3(1)	Člen 7(1)
Člen 3(2)	Člen 7(2)
Člen 3(3), prvi pododstavek	—
Člen 3(3), drugi pododstavek	Člen 7(3)
Člen 4(1)	Člen 8(1)
Člen 4(2)	Člen 8(2)

Uredba (ES) št. 717/2007	Ta uredba
Člen 4(3), prvi pododstavek	—
Člen 4(3), drugi pododstavek	Člen 8(3)
Člen 4(3), tretji pododstavek	Člen 8(4)
Člen 4(4)	Člen 8(5)
Člen 4a	Člen 9
Člen 4b	Člen 10
Člen 4b(7)	—
Člen 4c	Člen 11
—	Člen 12
—	Člen 13
Člen 6(1) prvi do peti pododstavek	Člen 14(1) prvi do peti pododstavek
—	Člen 14(1) šesti pododstavek
Člen 6(2)	Člen 14(2)
Člen 6(3) prvi in drugi pododstavek	Člen 14(3) prvi in drugi pododstavek
—	Člen 14(3) tretji pododstavek
—	Člen 14(4)
Člen 6a	Člen 15
—	Člen 15(4)
—	Člen 15(5)
—	Člen 15(6)
Člen 6a(4)	—
Člen 7	Člen 16
—	Člen 16(3) drugi pododstavek
Člen 8	Člen 17
Člen 9	Člen 18
Člen 10	—
Člen 11(1) uvodni stavek	Člen 19(1) uvodni stavek
—	Člen 19(1), točki (a) in (b)
Člen 11(1) prvi pododstavek, prva do četrta alineja	Člen 19(1), točke (c) do (f)
—	Člen 19(1), točki (g) in (h)
Člen 11(1) drugi pododstavek	—
—	Člen 19(2)
Člen 11(2)	Člen 19(3)
—	Člen 19(4)
Člen 12	Člen 20
—	Člen 21
Člen 13	Člen 22

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL